

အေးနိုးရာအဝဏ်ရှိကြပါစေ

ဖြစ်ပျက်အာရုံပြုတဲ့ဉာဏ်

ဟောကြားသည့်နေ့

(၃၁-၁၂-၆၁)

၂၃၇

ကောသလ၊တောင်ရှင်၊ မဟာထေရ်၊ဘုရားမဟာပရမိတ၊ ဦးကုတ်ဆရာတော်တရားကြီး၊
မဟာကြားတော်မူသော သမ္ဘာ(၄)ပါး၊ တရားတော်၊ တမုတ်စဉ်(၃၄)မှ
ထုတ်နှုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

အားကိုးရာအစစ်ရှိကြပါစေ။
(ဖြစ်ပျက်အာရုံပြုတဲ့ဉာဏ်)

ဟောကြားသည့်နေ့
(၃၀. ၁၂. ၆၀)

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒကာ ဒကာမ
တို့ အမှတ်မဲ့နေမှာ အလွန်စိုးရိမ်တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားရ
မယ်နော်. . . (မှန်ပါ)၊ အမှတ်တမဲ့နေမှာ အင်မတန် စိုးရိမ်
တယ်. . . (မှန်ပါ)။

အမှတ်တမဲ့နေမှာ စိုးရိမ်တယ်

သနာထားဘိက္ခုဝေ
ဝိဟရထ ဟာ အနာဏာ ဘိက္ခုဝေ-ငါ၏ချစ်
သားတပည့်များတို့၊ သနာထား-ကိုးစားရာ အားထားရာ ရှိကြ
ကုန်သည်။ ဝိဟရထ-နေကြကုန်လော့ သနာထား- ကိုးကွယ်
ရာ အားထားရာ မရှိကြကုန်သည်။ မာ-မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်။

ကိုးကွယ်ရာ ရှိပြီးသကာလ အားကိုးရာလေးတစ်ခု
တော့ ရှိကြပါစေ။ (မှန်ပါ)။ အားကိုးရာလေးတစ်ခုတော့ဖြင့်
... (ရှိရပါမယ်ဘုရား)။

အားကိုးရာ မရှိဘဲ နေခြင်းဟာ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲ၏။
အားကိုးရာမရှိလို့ရှိရင် ဆင်းရဲတယ်... (မှန်ပါ)။ အဲဒါ
အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်ကြီးမှာ ကိုးကွယ်ရာတော့ဖြင့် မင်းတို့
ကိုးကွယ်ဆိုတာ အားထားရာမပါပဲ... (မှန်ပါ)။

ကိုးကွယ်ရာဖြင့် ရှိကြပါစေ

ကိုးကွယ် အားထားရာဖြင့် ရှိကြပါစေကွာ။ ကိုး
ကွယ်ရာ အားထားရာ မရှိလို့ရှိရင် မင်းတို့ ဒုက္ခရောက်တော့
မယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ဆရာသမားကဆုံးမမယ်။
ကိုင်း... ကိုးကွယ်ရာတွေကတော့ ဘုရားလဲ ကိုးကွယ်ရာ
ပဲ။ တရားလဲကိုးကွယ်ရာပဲ။ သံဃာလဲကိုးကွယ်ရာပဲ။ မာတာ
ပီတုဂုဏော အနန္တောဆိုတဲ့အတိုင်းတာလဲ ရှိကြတာပဲ...။

ဘုရားက ဘယ်ဟာကို ပိုပြီးကြိုက်သတုံး

ဒီထဲက ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဘယ်
ဟာကို ပိုပြီး သကာလ ကြိုက်ပါသလဲဆိုတာ သတိဏှာ
မယ်... (မှန်ပါ)။

“ပညာဝါ ဟောတိဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ” ပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်ကို ရှုနေတဲ့အလုပ်ဟာ အဲဒါ မင်းတို့ “သမ္မာဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ”ပဲတဲ့။ အလုံးစုံ ဒုက္ခကို ကုန်စေနိုင်တယ်... (မှန်ပါ)။

ပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်၊ ဥဒယဗ္ဗယဆိုတဲ့ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို မင်းတို့ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာဆိုတဲ့အတိုင်း ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို မင်းတို့ နှလုံးသွင်းပြီး သကာလ၊ ဘယ်အချိန်မဆို နှလုံးသွင်းပြီး သကာလ နေကြမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ-ဒုက္ခကို ကုန်စေသည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏ (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ကို နှလုံးသွင်းရမယ်

မင်းတို့ ဖြစ်ပျက်ကို နှလုံးသွင်းမှုကို အားကိုးအားထား ပြုပါလို့မှာပဲတယ်... (မှန်ပါ)။ ဘာကို နှလုံးသွင်းရမယ်... (ဖြစ်ပျက်ကို နှလုံးသွင်းရပါမယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကို အားကိုး အားထား နှလုံးသွင်းပြီး သကာလ ထားပါ။ ‘အယမ္ဗိ ဓမ္မော နာထကာရဏော အယမ္ဗိ-ဤဖြစ်ပျက်ကိုအားကိုးခြင်းသည် နာထကာရဏော-ကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏တဲ့ဆိုတဲ့ အတိုင်း ကိုးကွယ်ရာ ကိုးကွယ်ရာဆိုင်တဲ့ဥစ္စာ။

ကိုယ့် အားထားရာ။ ဪ-ဘယ်လိုအားထားရာပါ

လဲလို့ ဒကာကြွယ်တို့၊ ဒကာသစ်တို့က မေးလို့ရှိရင် သူက
ဒုက္ခ ကုန်စေ သောကြောင့် ကျုပ်တို့ အားကိုးကြရလိမ့်
မယ်... (မှန်ပါ)။

သူက ဘာပါလိမ့်... (ဒုက္ခကို အကုန်သေစေနိုင်
ပါတယ်)။ ဒုက္ခကုန်စေနိုင်သောကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ
ဒကာမတွေ အားကိုးရမယ် (မှန်ပါ)။

သူက ဘာပါလိမ့်... (ဒုက္ခကို အကုန်သေစေနိုင်
ပါတယ်) ဒုက္ခကုန်စေနိုင်သောကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ
ဒကာမတွေ အားကိုးရမယ် (မှန်ပါ)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
ဒုက္ခကုန်တဲ့နေရာတော့ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အားကိုးရမှာ
အစစ်ပဲ... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ... (ဒုက္ခကုန်ရာကို
အားကိုးရပါမယ်)။ ဒုက္ခကုန်ရာပဲ အားကိုးရမယ်... (မှန်ပါ)
ဒါကြောင့် ပညာဝါ ဟောတိ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာပညာယ
သမန္တာဂတော။ အရိယာယ-ဖြူစင်သော၊ နိဗ္ဗေဓိယာယ-
ထိုးထွင်း၍ သိသော၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ-
ဒုက္ခကုန်စေတတ်သည်။ ကုန်စေတတ်သော ပညာသည့်
ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အယမ္ဗိဓမ္မောနာထက ရဏော

ဘယ်လိုကိစ္စတွေ့တွေ့ ပြစ်ပျက်ပဲ အားကိုး

အဲဒီကဲ့သို့ အဋ္ဌကနိပါတ်အင်္ဂုတ္တိုရ် ကိုးကွယ်ရာ ရှစ်ပါး
တွေ့ရှိတဲ့အနက်က နောက်ဆုံးငါး ခါတော့ပြီးသကာလ
ထားသောကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘယ်လို
ကိစ္စတွေ့တွေ့ ဖြစ်ပျက်ပဲအားကိုးပါ။ . . (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခကုန်စေနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပျက်ပဲ အားကိုးရ
မယ်။ . . (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ ဉာဏ်ပဲ။ . . (အားကိုးရမှာ
ပါဘုရား)။ ရှင်းပြီနော်။ . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ-ဒါဖြင့် ဒီနေ့ ဆရာဘုန်းကြီးက ဘာတွေများ
ပေးပါလိမ့်မတဲ့မေးတော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ ဝေဒနာ ကြိုက်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်က ဝေဒနာဖြစ်ပျက်ကို အားကိုး။ စိတ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
က . . . (စိတ်ဖြစ်ပျက် အားကိုးရမှာပါဘုရား)။

ရုပ်ကြိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က . . . (ရုပ်ဖြစ်ပျက် အားကိုး
ရမှာပါဘုရား)။ အေး . . . သစ္စာကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အလုံးစုံ
ဖြစ်ပျက်အားကိုး . . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား . . . (ကျ
ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဒကာ ဒကာမတွေ၊ အားကိုး မမှားရ
အောင်လို့ အင်း အင်မတန်မှ မှာရှာတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဒကာ
ကြွယ် သေသေချာချာ မှတ်ရမယ်နော်။ . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် အားကိုးခိုင်းပါလိမ့်

ဖြစ်ပျက်ကို ဘယ်နှယ်ကြောင့် အားကိုးခိုင်းပါလိမ့်
မတုံးဆိုတော့ သမ္မာဒုက္ခက္ခယ ဝါမိနိယာ-ဒုက္ခကုန်သော
ကြောင့်၊ သူ့ အားကိုးကွာ... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခကုန်စေသောကြောင့်... (သူ့အားကိုးရမှာပါ
ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက် ရှုပါများလာတော့ ဖြစ်ပျက်ဆုံးသွားတော့
ဒုက္ခမကုန်လား... (ကုန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... ဖြစ်ပျက်ဆုံးသွားတော့ ဒုက္ခကုန်တယ်။ ဒုက္ခ
ကုန်တဲ့ဉာဏ်လေး ကျုပ်တို့ ကျန်နေရပ်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။
ဒုက္ခကုန်တဲ့ဉာဏ်လေး ကျန်ရစ်တော့ ဒီဉာဏ်လေးဟာက
နိဗ္ဗာန်အာရုံပြုတဲ့ ဉာဏ်လေး... (မှန်ပါ)။ တစ်ခါ ဒုက္ခကိုပဲ
အာရုံပြုတဲ့ဉာဏ်လေးနဲ့သေလဲ ဒုဟိယဘဝမှာ သောတာပန်
သကဒါဂါမိ၊ အနာဂါမိ၊ ရဟန္တာဖြစ်တာပဲ... (မှန်ပါ)။

ဟာ... ဒုက္ခကုန်လွှားတယ်ဘုရား။ ဒုက္ခရှုရင်းနဲ့
တပည့်တော်တို့ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခ ပြီးဆုံးဆွမ်းတော့တယ်။ အဲဒီ
ဒုက္ခကြီးဆုံးသွားပါတယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဖြစ်ပျက် အဆုံးမြင်တဲ့
ဉာဏ်လေးဟာခင်ဗျားတို့ “ဧကဝသနော အယံဘိက္ခုမဂ္ဂေါ”
ဆိုတဲ့အတိုင်း လောကုတ္တရာဝဂ်ကလေးဖြစ်ပြီး တစ်ကြောင်း
တည်းနဲ့ သူက နိဗ္ဗာန်ပို့တော့မယ်... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက် အာရုံပြုတဲ့ ဉာဏ်အားကိုးပါ

ဒါကြောင့် အားလုံး တရားနာကြနိုင်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ၊ ဖြစ်ပျက်ကို အာရုံပြုတဲ့ ဉာဏ်ကလေး အားကိုးကြ (မှန်ပါ)။ ဘာ အားကိုးရမတုံး . . . (ဖြစ်ပျက်ကို အာရုံပြုတဲ့ ဉာဏ်ကလေး အားကိုးရမှာပါဘုရား)။

ဘယ်တော့မှ အားမလျော့ပါနဲ့

ဖြစ်ပျက်ကို မြင်တဲ့ဉာဏ်၊ ဖြစ်ပျက်အဆုံးကို မြင်နိုင်တဲ့ဉာဏ်၊ ကြိုက်ရာဉာဏ် ဒီဉာဏ်နှစ်ခုကိုဖြင့် ဒကာကြွယ်တို့ ဦးလှဘူးတို့ ဒကာသစ်တို့ ဘယ်တော့မှ မလျော့ပါနဲ့ . . . (မှန်ပါ)။

ယုတ်စွအဆုံး ကားပျက်တော့မယ်လို့ကြုံရင် ချောက်ထဲ ကျတော့မယ်ဆိုတာတောင်မှ သူ့ကိုပဲ အားကိုး . . . (မှန်ပါ)။

လေယာဉ်ပျံစီးသွား လို့လေယာဉ်ပျံက နိမ့်ချည် မြင့်ချည် လုပ်နေလို့ရှိရင် သူ့ပဲ အားကိုးရမှာပဲ . . . (မှန်ပါ)။ အဲဒီကဲ့သို့ ထားလို့ရှိရင် ဒုက္ခကို ကုန်စေနိုင်ပါတယ် . . . (မှန်ပါ)။

သေခါနီးတောင်မှ ရှုပါ

သေခါနီးတောင်မှ ရှုလို့ရှိရင်ဖြင့် သေခါနီးရှုတာတောင် ဒကာ ဒကာမတွေ၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂ်

အနာဂါမ်၊ ဖြစ်နိုင်တယ်။

အကယ်၍ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဖြစ်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်က ထပ်ရှုမယ်ဆိုရင် ရဟန္တာဖြစ်နိုင်တယ် လို့ဆိုတဲ့ ဖဠကသုတ်တို့မှာလဲ သေသေချာချာ ဟောထား တယ်... (မှန်ပါ)။

မဟောဘူးလား...။ (ဟောပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါ တွေလဲ နာဖူး ကြားဖူးပြီးသားဖြစ်တဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဘာကိုးကွယ်ရမယ်ဆိုတာ သိနေပြီ... (မှန်ပါ)။

ဘာ ကိုးကွယ်ရမယ်... (ဖြစ်ပျက်ရှုမှုကို ကိုးကွယ် ရမှာပါဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ဉာဏ် အားကိုးရမယ်... (မှန် ပါ)။

ဘာအားကိုးကြရမယ်... (ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ ဉာဏ် အားကိုးရမှာပါဘုရား)။ ခန္ဓာကိုယ်ဇာတိ ဘာပဲရှိတုံး... (ဖြစ်ပျက်ပဲ ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ဉာဏ်

ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ဉာဏ်ကလေးပဲ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေက အားကိုးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီဉာဏ် ကလေးက ဘာလုပ်မယ်။ အိုး... ဒုက္ခ ကုန်စေတတ်တယ်

... (မှန်ပါ)။

ဒီဉာဏ်ကလေးက ဘာလုပ်ပါလိမ့်... (ဒုက္ခကို ကုန်စေတတ်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒုက္ခကုန်စေတတ်တဲ့ ဉာဏ်လေးဆိုတော့ အလုံးစုံသောဒုက္ခတွေ ကင်းပျောက်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ ရှိခိုးပါ၏လို့ ခုနကပဲ ရှိခိုးကြတယ်... (မှန်ပါ)။

အဲ... ဒုက္ခကြောက်လွန်းလို့ ရှိခိုးကြတယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒုက္ခဆိုတာ ကြောက်ကောင်းတဲ့တရား၊ ပယ်ကောင်းတဲ့တရား၊ ပိုင်းခြားကောင်းတဲ့တရား... (မှန်ပါ)။

ဒုက္ခကို ဒုက္ခမရိညာဘိသမယေန အဘိသမယေတိ ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒုက္ခပိုင်းပိုင်းခြားခြား သိဖို့ အရေးဟာလဲ ဒီဉာဏ်ကို အားကိုးရမယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးလှဘူးတို့ ဘာအားကိုးမယ်... (ဖြစ်ပျက်အာရုံပြုတဲ့ဉာဏ်ကို အားကိုးရှာရမှာပါဘုရား)။ ဖြစ်ပျက် အာရုံပြုတဲ့ဉာဏ်ပေါ့ဗျာ။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဒီဉာဏ် ဆရာဘုန်းကြီး ကအားကိုးခိုင်းပါလိမ့်မလဲ။ ဘုရားက ဘာ အားကိုးခိုင်းပါလိမ့်မလဲ။ ဒကာ ဒကာမတွေ မေးဖို့ မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် ပို့နိုင်တဲ့ဉာဏ်

သမ္မာ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ သမ္မာ - ကောင်းစွာ၊
ဒုက္ခ က္ခယဂါမိနိယာ - ဒုက္ခကုန်ရာသို့ ရောက်စေတတ်သော
ကြောင့် ဒုက္ခကုန်ရာဆိုတာ ဘယ်သူပါလိမ့်... (နိဗ္ဗာန်ပါ
ဘုရား)။

အဲဒီ ရောက်စေတတ်သောကြောင့် သူရောက်စေ
တဲ့ ဉာဏ်ဖြစ်လေသောကြောင့် သူ့ကို အားကိုးကြ၊ အယဗ္ဗိ
ဓမ္မော နာထ ကရဏော၊ အယဗ္ဗိ-ဤဒုက္ခကုန်ရာကို ရောက်
အောင် ပို့နိုင်တဲ့ ဉာဏ်သည်သာလျှင် နာထ ကရဏော မင်း
တို့ ကိုးကွယ်ခြင်းပြုရမယ့် တရားပါပဲကွာလို့ အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာ
သေသေချာချာ ဟောတယ်။ မည်သူမဆို ဒါ အကြီးဆုံး
အားကိုးရမယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါ
ပြီဘုရား)။

အင်း... ဒါလောက်မှ မသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့လဲ
ကိုယ်ပြုထားတဲ့ ဒါန၊ ကိုယ်ဆောက်တည်ထားတဲ့ သီလပေါ့
ဗျာ... (မှန်ပါ)။

မဟုတ်ဘူး။ အကောင်းဆုံးအားကိုးရာ ပြစမ်းပါဆို
ရင်ဖြင့် ဒါပဲ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

အကောင်းဆုံး အားကိုးရာ ပြစမ်းပါ

အကောင်းဆုံး အားကိုးရာပြစမ်းပါဆိုရင်... (ဖြစ်ပျက်အာရုံပြုတဲ့ ဉာဏ်ပါဘုရား)။ ဖြစ်ပျက် အာရုံပြုတဲ့ဉာဏ်... (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်အဆုံး အာရုံပြုတဲ့ဉာဏ်... (မှန်ပါ)

ဒီဉာဏ်သာလျှင် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုးကွယ်ရာ၊ အားထားရာ အစစ်ပဲလို့။ အယဗ္ဗိမဓမ္မောနာထကာရကောလို့ ဘုရားကကိုယ်တော်တိုင်နှုတ်ကဖွင့်ဟပြီး မိန့်လေသောကြောင့် ဘာမှ သံသယမရှိဘဲနဲ့ဒါ အားကိုးရမှာပဲဆိုပြီး ဒီနေ့ကစပြီး ဒါ အားကိုးရုံပဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အကယ်၍ လှေစီးသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လဲ လှေကိုပဲ အားကိုးရပါတယ်။ ဒီလှေကမှ ဟိုဘက်ရောက်အောင် ပို့မှာကိုး။ ဒီမှာလဲ ထိုနည်းတူပဲ။ ဒီဉာဏ်လုပ်မှ ဒီဉာဏ်က ဟိုဘက်ရောက်အောင်ပို့မှာ... (မှန်ပါ)။

ဒီဉာဏ်မှ မလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒီဉာဏ် ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး ဒီဉာဏ်မှ မရှိရင် သူက ဒီမှာ ဘက်ကမ်းတည်းဟူသော အဇ္ဈတ္တိကာယတနမှ ဟိုဘက်ကမ်းတည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ဘက်သို့ သူ ပို့နိုင်ပါ့မလား... (မပို့နိုင်ပါဘုရား)။

ကိုယ်အားထုတ်နေတဲ့ဉာဏ် အားကိုးပါ

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ်အားထုတ်နေတဲ့ ဉာဏ်၊ ကိုယ်အားကိုး . . . (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဘာ အားကိုးကြမယ် . . . (ကိုယ် လုပ်နေတဲ့ ဉာဏ်အားကိုးရမှာပါဘုရား)

ကိုယ်လုပ်နေတဲ့ဉာဏ်က ဘာပါလိမ့်မလဲလို့ အကဲခတ်ပါအုံး . . . (ဒုက္ခမြင်တဲ့ဉာဏ်၊ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ်ပါဘုရား)။ အေး ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ် . . . (မှန်ပါ)။

ဒီထက်တတ်နိုင်ရင် ဒုက္ခအဆုံးကို . . . (မြင်နိုင်တဲ့ဉာဏ်ပါဘုရား) “ဒုက္ခဿအန္တကရိဿတိ” ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒုက္ခဿ-ဒုက္ခ၏၊ အန္တ-အဆုံးကို ကရိဿတိ- မျက်မှောက်ပြုအောင် လုပ်နိုင်ရင်လဲ ပိုမိုကောင်းတယ်လို့ မှတ်ထားပေါ့ . . . (မှန်ပါ)။

ဟာ . . . သို့မဟုတ် တပည့်တော်တို့ ဖြစ်ပျက်ရှု ရုံနဲ့ပဲ သေသွားတာတောင်မှ ဒုတိယဘဝ သောတာပန်တည်နိုင်တယ် . . . ဟာ -ဖြစ်ပျက်အဆုံးရောက်ပါတယ်ဆိုလို့ရှိရင်လဲ ဒီဘဝပဲ အမှန်ဆုံးရင် မရောက်မရှိပါဘူး . . . (မှန်ပါ)။

ကိုးကွယ်ရာ ဒကာကြွယ်တို့၊ ဦးလှဘူးတို့ ရှိပလား . . . (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ ဘာအားကိုးကြမတုံး . . . (ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ် အားကိုးရမှာပါဘုရား)။

ဒိနှစ်ဉာဏ် ကြိုက်ရာအားကိုး

ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ်... (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်အဆုံး
... (မြင်တဲ့ဉာဏ်ပါဘုရား)။ ဒိနှစ်ဉာဏ်ဖြင့် ကြိုက်ရာအား
ကိုးတော့... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဉာဏ်ကလဲ ဝိပဿနာမဂ်ပဲ။ ဖြစ်
ပျက်အဆုံးမြင်တဲ့ ဉာဏ်ကလဲ လောကုတ္တရာမဂ်ပဲ ဒကာ
ဒကာမတို့၊ အသက်အရွယ်တွေလဲ ကြီးကုန်ကြပြီ၊ ဆရာ
ဘုန်းကြီးလဲ ကြီးပြီ။ ဒကာ ဒကာမတွေလဲ ကြီးပြီ... (မှန်ပါ)

အားကိုးရာအစစ်ဆိုတာ ဒါပဲ

အားကိုးရာအစစ်ဖြင့် ဒါပဲဆိုတာ သေချာကြပလား
... (မှန်ပါ)။ အေး ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
တောင်မှ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်အချိန်မဆို ဖလသမာပတ်၊
အားတိုင်း အားတိုင်း ဖလသမာပတ် ဝင်စားနေတယ်ဆိုတာ
သူ ဖြစ်ပျက်ရှုပြီးမှ ဝင်စားတော်မူတာ... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်ပဲအားကိုးရတာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်
ဆုံးသွားတော့မှ နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့ ဉာဏ် ဖလသမာပတ်ဉာဏ်က
လာတော့တာကိုး... (မှန်ပါ)။

သူလဲ ဒါ အားကိုးတာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့်
သနာထာ ဘိက္ခုဝေ ဝိဟ ရထ မာ အနာထာ၊ ဘိက္ခုဝေ

ရဟန်းတို့၊ သနာထား-မိမိတို့ ကိုးစားရာ အားထားရာ တစ်ခုခု ရှိကြကုန်သည်၊ ဝိဟရထ-နေရစ်ကြကုန်လော့။ မင်းတို့ အားကိုးရာ တစ်ခုတော့ လက်ကိုင်ရှိပါစေနော်. . . (မှန်ပါ) အားကိုးရာတစ်ခုတော့. . . (လက်ကိုင်ရှိရပါမယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်ပြီးသကာလ နေတဲ့ဉာဏ်ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့သူကလည်း ဥဒယဗ္ဗယ မြင်ဖူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ဘယ်တော့မှ မပျောက်တော့ဘူး. . . (မှန်ပါ)။

နှလုံးသွင်းလိုက်၊ ဉာဏ်တည်လိုက်. . . (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်အဆုံးမြင်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ဖြစ်ပျက်တွေ့ပြီး မကြာခင် ဆုံးသွားတယ်. . . ။ (မှန်ပါ)။ အဲဒီကဲ့သို့ အားကိုးရာအစစ် ရှိကြပလား. . . (ရှိကြပါပြီဘုရား)။

အားကိုးရာအစစ်ပေးတဲ့နေ့

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ယနေ့တရားအစမှာ ငါတို့ ဘယ်လိုများ ချီးမြှောက်ပါလိမ့်မလဲလို့ ဒကာကြွယ်တို့မေးရင် ဖြင့် အားကိုးရာအစစ်ပေးတဲ့နေ့ပဲ. . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုပါလိမ့်. . . (အားကိုးရာအစစ် ပေးတဲ့နေ့ ပါဘုရား)။ အားကိုးရာအစစ်ပေးတဲ့နေ့လို့ပဲ မှတ်ကြစမ်း ပါ။

ဒါကြောင့် ဒကာဒကာမတို့ အရေးရှိရင် ခင်ဗျားတို့ ပဲတဲ့။ လောကီမှာ အားကိုးရာတစ်ခုခုထားသလို အဲဒီ

လောကီအားကိုးရာကတော့ ရန်သူငါးတန်နဲ့ ဆက်တံတယ်
... (မှန်ပါ)။

တကယ်တမ်းကျတော့ ပျက်သွားတယ် ... (ပျက်
သွားပါတယ်ဘုရား)။ အခု ဉာဏ်ကို အားကိုးတော့ ဒကာ
ဒကာမတို့ ပျက်စရာရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိတော့ပါဘူး)
ဒီဉာဏ်သာ ထက်သွားပါစေ။ ထက်သတဲ့ ထက်သွားပါစေ
တော့ (မှန်ပါ)။ ကဲ ရှင်းကြပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝိပဿနာရှုနည်း ပြောကြစို့

ကဲ ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်ကို ဘယ်လိုအားထုတ်မှ ဖြစ်
မလဲ ဘုရားဆိုတော့၊ ဉာဏ်စခန်းကိုပဲ ဒီနေ့ ပြောကြပါစို့။ ဒီ
ဉာဏ် ဘယ်လို အားထုတ်မှ တပည့်တော်တို့ အားကိုးရာ
အစစ် ဖြစ်မလဲဆိုတဲ့ ဥစ္စာကို ဝတ္ထုသက်သေ သာဓကနဲ့တကွ
ထုတ်ပြီး သကာလ ဝိပဿနာရှုနည်း ပြောပါစို့ ... (မှန်ပါ)။

ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်ဆို
တာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဒါကိုပဲ နာကြရတော့မယ်။ ဝိပဿနာ
ရှုတဲ့ဉာဏ်ကို အားကိုးရတော့မယ်ဆိုတာ ဒီဉာဏ် ဘယ်လို
ဖြစ်လာလို့ရှိရင် တပည့်တော်တို့ ဒီဉာဏ်ဟာအားကိုးလောက်
ပါမလဲလို့ ဉာဏ်ကို စစ်ဆေးကြပါစို့ ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုအားထုတ်လိုက်လို့ရှိရင် ဒီဉာဏ်ကို အားကိုး
ရမယ်လို့ဆိုတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဘယ်လိုမြင်တဲ့အခါမှာ
တပည့်တော်တို့ ဒီဉာဏ်ကို အားကိုးထိုက်တဲ့အဖြစ်သို့ ရောက်
ပါလိမ့်မယ်လို့ မေးဖို့မလိုဘူးလား . . . (လိုပါတယ်ဘုရား)။
အေး . . . ဒါကြောင့် ဉာဏ်စစ်ဆေးဖို့ပဲ ဒကာကြွယ်မှာရ
တော့မယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဘုန်းကြီးမေတ္တာကတော့

ကိုင်း ဒါဖြင့် သေသေချာချာ ရှိရှိသေသေ ကိုင်းကိုင်း
ညွတ်ညွတ် မှတ်မှတ်သားသားနဲ့ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့အတိုင်း
နာနိုင်ပါစေ။ ဘုန်းကြီးမေတ္တာကတော့ ရောက်ပြီ . . . (မှန်
ပါ။)

တရားနာပြီး သိကြပါစေဆိုတဲ့ မေတ္တာကကော . . .
(ရောက်ပါပြီဘုရား)။ ရောက်ပြီးသကာလ ကျင့်နိုင်ကြပါစေ
ဆိုတဲ့ မေတ္တာကကော . . . (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)။

အားကိုးရာဉာဏ် အစစ် မရရအောင်ယူ

အဲဒီအတိုင်း ခင်ဗျားတို့ ဒီမေတ္တာကို ခံယူပြီးသကာ
လ ကိုင်း . . . အားကိုးရာဉာဏ်အစစ်တော့ မရရအောင်
ယူပါတော့မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထားနဲ့ တရားနာ၊ တရားမှတ်၊
တရားကျင့်ကြံ . . . (မှန်ပါ)။ ကိုင်း . . . ဒါဖြင့် ဒကာ
ဒကာမတို့ မြတ်စွာ

ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတဲ့။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်ကား ဆိုလို့ရှိရင် သုဝေဠုဝနေဆိုတဲ့ ကောင်းသော ဝါးပင်ရှိတဲ့ ဌာနမှာ သူ သီတင်းသုံးပြီး ရွာ တစ်ရွာမှာ သီတင်းသုံးပြီးသကာလ နေပါတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာ ယောင်ယောင်

အဲဒီရွာမှာ သီတင်းသုံးပြီးသကာလ နေတော့ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီး ပါယာသိဝိယ တက္ကသိုလ်ဆရာကြီးဆို တာ ရှိတယ် . . . (မှန်ပါ)။ သူက ဝိပဿနာယောင်ယောင် နဲ့ ဟောနေတယ် . . . (မှန်ပါ)။

အေး မင်းတို့သည်ကားဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဣန္ဒြေ၊ စက္ခု၊ သောတ၊ ယာန၊ ဇိဟ္ဋာ၊ ကာယ၊ မနဆိုတဲ့ ဣန္ဒြေခြောက်ပေါက် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟမလာအောင် လုံခြုံချင်လို့ မျက်လုံး ပိတ်သာထားကွ၊ နားလဲမကြားအောင် ပိတ်သာထားကွ ရှိ ရင်သာထားကွ . . . (မှန်ပါ)။

အဲဒီတင် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ရောက်ပြီးသကာလ၊ ဝေဠုဝနေရွာကို ရောက်ပြီး သကာလ၊ ကောင်းသော ဝါးပင်တွေရှိတဲ့ရွာကို ရောက်သွားပြီးတော့ တရားပွဲ ဆင်လိုက်ပါတယ် . . . (မှန်ပါ)။

တရားပွဲ ဆင်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာ ဒကာမ တွေက လာကြတော့ ဒီအထဲ ပါယာသိဝိယဆရာကြီးရဲ့

အန္တေ ဝါသိကတပည့်ဆိုတဲ့ ဥတ္တရလုလင် ပါလာ
တယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဒါ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒို့တရားပွဲထဲ
ဥတ္တရလုလင်က ပါယာသီဝိဆရာကြီးရဲ့ တပည့်ဖြစ်တယ်ကွ။

မျက်စိပိတ်နားပိတ်ထားရင်

မင်းဆရာကြီးက ဣန္ဒြေလုံခြုံအောင် ဣန္ဒြိယ ဘာ
ဝနာ ဘယ်လိုများ ပွားများရမတုံးလို့ ပြောစမ်းပါကွာလို့ ဆို
တော့ တပည့်တော်တို့ ဆရာကြီးကတော့ ပါယာသီဝိယ
ဆရာကြီးကတော့ မျက်လုံးရှိ မျက်စိပိတ်ထား၊ နားရှိ နားပိတ်
ထားလို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါ လုံတာပဲကွ။

အကြမ်းတော့ ဟုတ်နေတာပဲ . . . (မှန်ပါ)။
အကြမ်းသဘောကတော့ (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။) ဒကာ
ဒကာမတို့ မျက်လုံးပိတ်ထားသော မျက်လုံးက မြင်ရသေးရဲ့
လား . . . (မမြင်ရပါဘူးဘုရား။) မမြင်ရတော့ လောဘ
လာသေးရဲ့လား . . . (မလာပါဘူးဘုရား။)

သို့သော် သူပြောတာ မျက်လုံး၊ နှာခေါင်း၊ လျှာသာ
ဖြစ်နေတာ။ ဝမ်းထဲက လုံကြရဲ့လား . . . (မလုံပါဘူး
ဘုရား)။

ဒီအပေါက်တွေသာလုံပြီး ဟိုအပေါက်တွေက ပွင့်နေ
တော့ ကုန်လုံခြုံတယ်လို့၊ အင်း လောဘ၊ ဒေါသ မောဟ
မလာအောင် ပိတ်ပင်နိုင်တယ်လို့ဆိုတဲ့ အဖြစ်သို့ ရောက်ပါရဲ့
လား . . . (မရောက်ပါဘူးဘုရား)။

ဥတ္တရလူလင်

အဲဒီကဲ့သို့ မရောက်တော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးက ဟေ့ ဥတ္တရလူလင်၊ မင်းဆရာကြီးက မျက်စိရှိ
ပိတ်ထား၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မလာအောင် နားရှိ
ပိတ်ထား၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မလာအောင် ဆိုလို့ရှိရင်
ဖြင့်ကွာ ငါ အထူးမပြောလိုတော့ပါဘူး။

မျက်စိကန်းတွေ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြမှာပေါ့

အမိဝမ်းထဲက မျက်စိကန်းလာ၊ နားပင်းလာတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ကုန်လုံသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ် ရကြမှာ
ပေါ့ . . . (မှန်ပါ)။ ကုန်လုံခြုံသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖို
ရောက်ကြမှာပေါ့ကွာလို့ ဟောလိုက်တယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဟောကော မဟောထိုက်ဘူးလား . . . (ဟောထိုက်
ပါတယ်ဘုရား)။ ဘာမှလဲ မြင်တာလဲ မဟုတ်ဘူး။ ဘာမှလဲ
ကြားတာလဲ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်က ဇစ္စန္ဓပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး
သကာလ နေသောကြောင့် ဇစ္စမ္မတ္တကဖြစ်ပြီး သကာလ နေ

တယ်။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နိဗ္ဗာန်ရ၊ ရမယ်ဆိုတော့ ဦးလှဘူးတို့
ပဲ စဉ်းစားကြည့်၊ ရနိုင်ပါ့မလား... (မရနိုင်ပါဘူးဘုရား)။
ပင်ကိုကန်းကိုဗျ... (မှန်ပါ)။ ဒါနဲ့ ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးက ညီတော် အာနန္ဒာကို ခေါ်လိုက်တယ်။

တရားအတူတွေ လွှမ်းမိုးနေပြီ

ညီတော် အာနန္ဒာ လာအုံးဟေ့။ တရားတု တရား
ယောင်တွေကဖြင့် လွှမ်းမိုးနေပြီ... (မှန်ပါ)။ တရားလဲ
မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဒို့ အရိယာတို့၏ ဝိနည်းအဆုံးအမမှာ ဝိနည်းမှာ
တော့ ဒီလို လုံခြုံရမယ်လို့ မဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ)။

ဒီလိုပြောလိုက်တာအခါ ညီတော် အာနန္ဒာက အရှင်
ဘုရား ဒါပြောရမည့် ကာလ၊ ဟောရမည့်ကာလ၊ ဆုံးမရမည့်
ကာလ ဖြစ်နေပါပြီ ဘုရား။ ဒါကြောင့် အရှင်ဘုရားသည်
ဟောတော်မူပါ... (မှန်ပါ)။ တောင်းပန်တယ်... (မှန်ပါ)

ဒီတောင်းပန်စေချင်လို့ ပြောတာ ဒကာ ဒကာမတို့
... (မှန်ပါ)။ ဒီတရား ထူးထူးလည်လည်လေး မှတ်စမ်းပါ
အုံး... (မှန်ပါ)။

ထူးထူးလည်လည် မှတ်စမ်းပါ ဒကာ ဒကာမတို့။

ကိုယ်တော့ လုပ်တော့ လုပ်နေတာပဲ။ လုပ်နေတာ ခရီးရောက်
တယ် မရောက်တယ် ယနေ့ဟာနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ . . .
(မှန်ပါ)။

ငါ သေရဲပြီဆိုတာ လာပါလိမ့်မယ်

ယနေ့ဟာနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြည့်တော့ ဒကာ
ဒကာမတွေ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး ပေါ်လာပြီ။ ဪ ငါ
သေရဲပြီဆိုတာ လာပါလိမ့်မယ် . . . (မှန်ပါ)။

ငါ သေရဲပြီဆိုတာ ပေါ်လာလို့ရှိရင် ဒီအလုပ် စွဲစွဲ
မြမြ ကိုးကွယ်ရာ၊ အားထားရာအဖြစ်နဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက် ချ
ကြပေတော့လို့ ပြောလိုက်တယ် . . . (မှန်ပါ)။

ကိုင်း . . . ဒါဖြင့် ရဟန်းတွေစုကွာ ဆိုပြီး ရဟန်း
တွေစုပြီး ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောလိုက်
တယ်။

ဒေါသဖြစ်တယ်

ဒီ ဒကာ ဒကာမတို့ မုန်းစရာက တစ်ယောက်၊ ခင်မင်
စရာက တစ်ယောက်၊ မမုန်းမခင်က တစ်ယောက်၊ ဒီကနေ
ပြီး သကာလ ဒကာ ဒကာမတွေက မျက်လုံးနဲ့ပဲ မုန်းစရာ
ကြည့်လိုက်တော့ မျက်လုံးနဲ့ မုန်းစရာမြင်လိုက်တော့ ဒို့
အိမ်ရှေ့က ဖြတ်သွားတာ သူ့သဘောမကျပါဘူး . . . (မှန်ပါ)

ဒီလူက ခိုးတတ် ဝှက်တတ်တယ်... (မှန်ပါ)။ မုန်းစရာမြင်လိုက်တော့ ဒေါသဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လောဘဖြစ်တယ်

ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဒွိအိမ်နားလာတယ်၊ ခင်ရှာတယ်၊ မင်ရှာတယ်၊ ကိုယ်ကလည်းမေတ္တာထားပါတယ်၊ လောဘလာတယ်... (မှန်ပါ)။

မေတ္တာထားတယ်သာဆိုပါတယ် ခင်ရှာ၊ မင်ရှာက ပါနေတယ်... (မှန်ပါ)။ အလယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ လောဘလာတယ်... (မှန်ပါ)။

မောဟဖြစ်တယ်

ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့ဖြတ်ရုံတင် ဖြတ်သွားတာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမသိလိုက်ပါဘူး။ ရုပ်လဲ၊ နာမ်လဲမသိ၊ ဖြစ်ပျက်လဲ မသိဘူးဆိုတော့ သူ့ကျတော့ မောဟဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။

...၊ မောဟဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်မှာ ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲမှာ ဘယ်နှစ်မျိုးဖြစ်နိုင်ပါသတုံး... (သုံးမျိုးဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဘုရား)။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ... (မှန်ပါ)။ ဒေါသ၊

လောဘ၊ မောဟ... (မှန်ပါ)။ မဖြစ်ပေဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း - တစ်ပွဲလုံးပဲ ပြောကြစမ်းပါအုံး။ ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်စဉ်ကို... (ဒေါသ၊ လောဘ၊ မောဟပါဘုရား)။ ဇာတိ ဘက်ကလူက ဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ လူရာမဝင်တု သူပေါ့ ဘု... (မှန်ပါ)။

သူ့မြင်လိုက်တော့ ဘာဖြစ်တုံး... (ဒေါသဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့အိမ်မှာ ပလူးပလဲနဲ့ အတော်ပဲ အကျိုးရွှက်ဆောင်ပြီး နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မြင်လိုက်ရပြန်တော့ ဘာဖြစ်တုံး... (လောဘဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... သူ့ကိုခင်တယ် ကျုပ်တို့က... (မှန်ပါ)။ ခင်တဲ့ လောဘမလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒီပုဂ္ဂိုလ် အိမ်ရှေ့မှာ နဂိုကလည်း မသွားဖူးဘူး။ အခုလဲ မသွားဖူးဘူး မြင်ကာမျှပဲ ရှိလိုက်တယ်။ ဘယ်သူရယ် ဘယ်ဝါရယ်လို့ မသိလိုက်ဘူးဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် မသိလိုက်တဲ့ အဝိဇ္ဇာ... (မှန်ပါ)။

မျက်လုံးဖွင့်ထားလို့ ဖြစ်ရတာ

ဒေါသ၊ လောဘ၊ မောဟပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်နှစ်ယောက်ပါလိမ့်... (သုံးယောက်ပါဘုရား)။ ဒါ မျက်လုံးဖွင့်ထားလို့

ဖြစ်ရတာပဲ . . . (မှန်ပါ)။

မျက်လုံးဖွင့်ထားတဲ့အတွက် ပထမပုဂ္ဂိုလ်အတွက်
ဒေါသ၊ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်အတွက် . . . (လောဘပါဘုရား)။

အင်း တတိယပုဂ္ဂိုလ်အတွက် . . . (မောဟပါဘုရား)။

ဒါ မျက်လုံးဖွင့်ထားလို့ရှိရင် ထုံးစံအတိုင်း မထူဇဉ်
မှာ လာမှာပဲ . . . (မှန်ပါ)။ မလာနဲ့ဆိုလို့ . . . (မရပါဘူး
ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါ ကြပ်ကြပ် သတိထား၊ ဒါ ကြပ်ကြပ်သတိထားပါ
. . . (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာ အစစ်ဖြစ်ရမှာ။ အဲဒီတော့ကွာ။
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ကောင်းတဲ့အာရုံမြင်
တော့လဲ လောဘဖြစ်တယ်ကွာ။ မကောင်းတဲ့အာရုံ မြင်
တော့လဲ ဒေါသဖြစ်တယ်။ မကောင်းတကောင်း အာရုံမြင်
ပြန်တော့ မောဟဖြစ်တယ်ကွာတဲ့။

ဣန္ဒြေတွေ လုံခြုံအောင် ဘယ်နှစ်လုပ်မတုံး

ကိုင်း ဒါဖြင့် သေသေချာချာ ရှိရှိသေသေ ကိုင်းကိုင်း
ညွတ်ညွတ် မှတ်မှတ်သားသားနဲ့ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့အတိုင်း
နာနိုင်ပါစေ။ ဘုန်းကြီးမေတ္တာကတော့ ရောက်ပြီ . . . (မှန်
ပါ)။

ဒီကနေပြီးသကာလ သူတို့ကို မကြည့်နဲ့တော့။

ကိုယ့်ဝမ်းထဲပေါ်တဲ့ သုံးခုကိုကြည့် . . . (မှန်ပါ)။ သဘော
ကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာကြည့်ရမတုံး . . . (ကိုယ့်ဝမ်းထဲပေါ်တဲ့ သုံးခု
ကို ကြည့်ရပါမယ်ဘုရား) ကိုယ်ဝမ်းထဲပေါ်တာကို ကြည့်ရ
မှာ။ ကိုယ်ကတော့ ပေါ်တော့ပေါ်မှာပဲ။ မထူးဘူး ခင်ဗျားတို့
က ပေါ်ပြီးသားဖြစ်နေတယ် . . . (မှန်ပါ)

ကိုယ်နဲ့ရန်သူမြင်ရင် ဒေါသဖြစ်မှာပဲ။ ကိုယ်ချစ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေရင် လောဘဖြစ်မှာပဲ။ ကိုယ်နဲ့ မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရင်
. . . (မောဟဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

မောဟဖြစ်မှာ ဘာမှမသိပဲကိုဗျ . . . (မှန်ပါ)။ ဘာ
မှ မသိတော့ မောဟဖြစ်တယ်တဲ့။ အဲဒီဖြစ်တဲ့တရားဟာ
ဒကာ ဒကာမတို့ ကြည့်မိလို့ဖြစ်တာ မကြည့်မိဘဲနဲ့ ဖြစ်တာ
လား . . . (ကြည့်မိလို့ဖြစ်တာပါဘုရား)။

အကြောင်းကြောင့်ပေါ်လာတာ

ဪ . . . ဒါနဲ့ ကြည့်ခြင်းက အကြောင်း . . .
(မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပေါ်လာတာက . . . (အကျိုးပါ)။ ဒီလောဘ၊
ဒေါသ၊ မောဟ ဒီကနေပြီး မျက်လုံးနဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေက
ကြည့်မိလို့ . . . (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား . . . (သေချာ

ပါတယ်ဘုရား)။ ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် မုန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒီမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ ဒေါသ ဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

ခင်စရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြည့်လိုက်တော့... (လောဘဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။ လောဘဖြစ်တယ်နော်။ တစ်ခါမှမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဒီမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့... (မောဟဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

မောဟဖြစ်တော့ ဒီတရားတွေ ဒကာသစ်ရေ၊ အလိုလို ပေါ်လာတာလား။ အကြောင်းကြောင့် ပေါ်လာတာလား... (အကြောင်းကြောင့် ပေါ်လာတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် အကြောင်းကြောင့် ပေါ်လာလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ "တိဏ္ဍသင်္ခတိ ဖဿော ဖဿပစ္စယာဝေဒနာ" ဆိုတဲ့အတိုင်း ဒီ ဒေါမနဿဝေဒနာ အင်း ဒေါမနဿဝေဒနာပေါ်တယ်။ သောမနဿဝေဒနာပေါ်တယ်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်တယ် မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ကြမ်းတမ်းတဲ့တရား၊ ဩဇ္ဇာရိက

ဥပေက္ခာဆိုတာ မောဟပါပဲ... (မှန်ပါ)။ အဲဒီတော့ ဒီတရားဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားလို့ မှတ်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။ ကြမ်းတမ်းတဲ့တရားလို့ကော...

(မှတ်ထားရမှာပါဘုရား)။ ကိုယ့်သန္တာန်ပေါ်တာ ကိုယ်သိတာကိုး... (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်သန္တာန်ပေါ်တာ ကိုယ်သိတော့ ကြမ်းတမ်းတဲ့ တရားဆိုရင်ကော... (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား)။ သင်္ခတတရား ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့တရားဆိုရင်ကော... (မှန်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ့ကြောင့် ဒါဖြင့် ဒီတရားသည် သင်္ခတတရား၊ ကြမ်းတမ်းတဲ့တရား(ဝါ) ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရား... (မှန်ပါ)။ ဒကာသစ် မှတ်မိပလား... (မှတ်မိပါပြီဘုရား)။

ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့သင်္ခတတရား

သင်္ခတတရားဆိုတာလဲ ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတာ... (မှန်ပါ)။ ဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။ ဩဠာရိကတရား ကြမ်းတမ်းတဲ့တရားဆိုတာလဲ ကိုယ့်သန္တာန်ပေါ်နေတာ ကိုယ်သိနေလို့ ဩဠာရိကတရား... (မှန်ပါ)။

လောဘပေါ်လည်း ကိုယ် သိတာကိုးဗျာ... (မှန်ပါ) ဒေါသပေါ်လဲ သိတာပါပဲ။ မောဟပေါ်လဲ... (သိတာပဲဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ကြမ်းတမ်းတဲ့တရားမို့သိတာ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

အေး... သင်္ခတတရား၊ ဩဠာရိကတရား၊ ပဋိစ္စ

သမုပ္ပန္နတရား၊ ဒီဘက်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဒီဘက်က ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န အကျိုးတရား . . . (မှန်ပါ)။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားကော ဟုတ်ပါရဲ့လား . . . (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

သင်္ခတတရားကို မဂ္ဂင် (၅) ပါးနဲ့ရှု

အဲဒီလို သိထားတော့၊ ဪ . . . ဒီတရားတွေဟာ ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သင်္ခတတရားလို့ပဲ နောက်ကနေပြီး ဒကာသစ်တို့က မဂ္ဂင် ၅ပါးနဲ့ ရှု . . . (မှန်ပါ)။

ပေါ်လာတဲ့တရားလေးပါး၊ ဥပမာ ဒီတရားလေးပါးပေါ်လာတယ်။ လောဘလေးပေါ်လာတယ်။ သင်္ခတတရားပါလားလို့ သိလိုက် . . . (မှန်ပါ)။

သိလိုက်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် သင်္ခတတရားလေး ရှိသေးရဲ့လား . . . (မရှိတော့ပါဘုရား)။ သင်္ခတတရားလေးက ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတယ် . . . (မှန်ပါ)။ အင်း . . . ဒီတရားလေးပဲ သင်္ခတတရားလို့ပဲ နှလုံးသွင်းလိုက်စမ်း . . . (မှန်ပါ)။ ရှိသေးရဲ့လား . . . (မရှိတော့ပါဘုရား)။

ဒီတရားလေးပဲ သင်္ခတတရားလေး၊ နောက်ရှုတဲ့ဉာဏ်ပေါ်လာလို့ရှိရင် သူတို့က သင်္ခတတရားပဲ။ ပေါ်လာတဲ့တရားလေးဟာ သင်္ခတတရားလေးပဲလို့ ရှုပေးလိုက်ပါ . . . (မှန်ပါ)

ရှုပေးလိုက်တဲ့အခါကျရင်ဖြင့် သူလဲ ရှိသေးရဲ့လား

... (မရှိတော့ပါဘုရား)။ မရှိတော့ဘူး။ ဒါလဲ မရှိတဲ့ တရား
... (မှန်ပါ)။

မရှိတဲ့တရားချင်း တူနေတယ်

ဒေါသလဲ မရှိတဲ့တရား။ လောဘကော ... (မရှိတဲ့
တရားပါဘုရား)။ မောဟကော ... (မရှိတဲ့တရားပါဘုရား)။

မရှိတဲ့တရားချင်း တူမနေဘူးလား ... (တူနေပါ
တယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ရှုလိုက်
တော့ မရှိတဲ့တရားချင်း တူနေတယ် ... (မှန်ပါ)

မရှိတဲ့တရားချင်း တူနေတာကို ဒီ ဝိပဿနာမဂ်က
မမြင်ဘူးလား ... (မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း ... ဝိပဿနာမဂ်က မရှိတဲ့တရားချင်း တူနေ
တာကိုး။ ဝမ်းထဲက လောဘကြည့်လိုက်ပြန် မရှိတာတွေ။

အင်း ... ဒေါသကြည့်လိုက်ပြန်ကော ... (မရှိ
တာ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။ အေး ... မောဟကြည့်လိုက်
တော့ကော ... (မရှိတာ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

သင်္ခတတရားတွေ ပျောက်သွားတယ်။

မရှိတာတွေတော့ သင်္ခတရားတွေ ပျောက်၊ ပျောက်
သွားတယ် ... (မှန်ပါ)။

‘သဗ္ဗေသင်္ခရာအနိစ္စ’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ပျောက်၊ ပျောက်

မသွားဘူးလား... (ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား)။ မရှိတာ
ချည်း တွေ့မနေဘူးလား... (တွေ့နေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ မရှိတာချည်းတွေတော့
ကို စဉ်းစားကြည့်ပါတဲ့။ ပုဏ္ဏါသပါဠိတော်က ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက မရှိတာချည်း တွေ့နေတဲ့ ဉာဏ်ပဲ
... (မှန်ပါ)။

ဒီဉာဏ်သည်စာကို တွေ့ပါလိမ့်... (မရှိတာ
ချည်း တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။ မရှိတာချည်းတွေ့တဲ့ ဉာဏ်ဆို
တာ သေချာပလား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒီ
ဉာဏ်သည် ဒကာ ဒကာမတို့ ဝိပဿနာ ရှုတာပဲတဲ့။ မရှိ
တာလဲ သူသိတယ်... (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာကိုတော့ သူ
မသိဘူးလား... (သိပါတယ်ဘုရား)။ ဒါ ဝိပဿနာဉာဏ်ပဲ
နော်... (မှန်ပါ)။

ဒီဉာဏ်သည် ဝိပဿနာဉာဏ်

ဒီဉာဏ်သည် ဝိပဿနာဉာဏ်ပဲတဲ့၊ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်သည် ဖြစ်ပြီးမရှိတာ သူသိတယ်။ ဖြစ်ပြီးမရှိတာ...
(သူသိပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပြီးမရှိတာ... (သိပါတယ်ဘုရား)။ သိတော့ ကို
တစ်တန်းတည်းမရှိတာ... (သိပါတယ်ဘုရား)။ လောဘ

ရယ်လို့ သိတာလား။ ဒေါသရယ်လို့ သိတာလား။ မောဟ
ရယ်လို့ သိတာလား . . . (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်လိုသိပါလိမ့်။ ဖြစ်ပျက်ပဲလို့ သိပါတယ်။
ဘယ်လို သိပါလိမ့် . . . (ဖြစ်ပျက်ပဲလို့ သိပါတယ်ဘုရား။)

ဖြစ်ပျက်ပဲလို့ သိတယ်ဆိုတာ ကျေနပ်ပလား . . .
(ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီလို ဖြစ်ပျက်ပဲလို့ သိနေတော့
ဟောဒီဝိပဿနာဉာဏ်ဟာ ခင်ဗျားတို့ သာမည အောက်မေ့
မနေနဲ့ . . . (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနုပေက္ခိဉာဏ်

ဝိပဿနုပေက္ခိဉာဏ် . . . (မှန်ပါ)။ ဘာဉာဏ်တဲ့
. . . (ဝိပဿနုပေက္ခိဉာဏ်ပါဘုရား)။ ဝိပဿနုပေက္ခိဉာဏ်
တဲ့။ အကုန်ဥပေက္ခာထားရှုတဲ့ဉာဏ် . . . (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်
မြင်တဲ့ ဉာဏ်ဟာ ဘာဉာဏ်တဲ့ . . . (ဝိပဿနုပေက္ခိဉာဏ်
ပါဘုရား)။

ဝိပဿနာတော့ ဝိပဿနာပဲတဲ့။ ဥပေက္ခိတစ်တန်း
တည်း ထားရှုတယ် . . . (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် တစ်တန်းတည်းထား
ရှုနိုင်တော့၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ပစ္စယာဒေါသော နောက်ကလိုက်
သေးရဲ့လား . . . (မလိုက်ပါဘုရား)။

တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒန်ကော . . . (မလိုက်ပါဘူး

ဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာကော . . . (မလိုက်ပါဘူး ဘုရား)။

အံ-ဒေါသနောက်က သောကပရိဒေဝလဲ မလိုက် ဘူး။ လောဘနောက်က တဏှာ ဥပ္ပါဒါန်ကံတွေကော . . . (မလိုက်တော့ပါဘူး ဘုရား)။

ဒီဘက်က မောဟရှုလိုက်၊ မောဟကို တစ်တန်း တည်း ထားရှုလိုက်တော့ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတွေကော . . . (မလိုက်ပါဘူး ဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်သွားတယ်

မလိုက်တော့ဘူးဆိုတော့ တစ်တန်းတည်းထားရှုနိုင် တဲ့ မဂ္ဂင်၏ သတ္တိသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်သွားတယ် . . . (မှန်ပါ)။ တစ်တန်းတည်းထားတဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိသည် ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် ပြတ်သွားပါတယ်။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဦးလှဘူးတို့က ဘယ်ညဏ် အားကိုးရမယ်ဆိုတာ ဖြစ်ပျက်ကို တစ်တန်းတည်း ထားနိုင် တဲ့ ညဏ်အားကိုးပါ . . . (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား . . . (ရှင်း ပါတယ် ဘုရား)။

ဘာကို အားကိုးရမယ် . . . (ဖြစ်ပျက်ကို တစ်တန်း တည်း ထားနိုင်တဲ့ညဏ်ကိုအားကိုးရပါမယ် ဘုရား)။ ကောင်း

ပြီ။ ဒါဖြင့် လောဘရယ်လို့လဲ တွေ့သေးရဲ့လား... (မတွေ့ပါဘူး)။

ဒေါသရယ်လို့... (မတွေ့တော့ပါဘူး)။ မောဟရယ်လို့... (မတွေ့တော့ပါဘူး)။ အင်း... ဘာပဲတွေ့ပါလိမ့်... (ဖြစ်ပျက်ပဲ တွေ့ပါတယ်ဘူး)။

ဖြစ်ပျက်ပဲ တွေးရှုကြည့်ပါတဲ့။ ဒီနေ့ ပြန်ပြီး ရှုကြည့်ပါ။ လောဘလေးလာလဲ ဘုန်းကြီး ရှုခိုင်းလို့ ငါ့ရှုစော့မရှိတာပဲ တွေ့တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒကာကြွယ် ရှုကြည့်တော့ ဘယ်နှယ်နေတုံး... (မရှိတာပဲ တွေ့ပါတယ်ဘူး)။ ဒေါသလေး ရှုခိုင်းတာလဲ ဆရာဘုန်းကြီးက ရှုခိုင်းလို့ ရှုတာပဲတဲ့။ “သဒေါသစိတ္တံ-သဒေါသစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ” လို့ ရှုခိုင်းတယ်။

သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတွေလဲ ရှုခိုင်းတယ်။ ကိုယ်တွေ့တာက ဘာတွေ့တုံး... (မရှိတာပဲ တွေ့ပါတယ်ဘူး)။

ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ မရှိတာပဲတွေ့တယ်

ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ မရှိတာပဲ တွေ့တယ်... (မှန်ပါ)။ ဘာတွေ့ကြပါလိမ့်... (ဖြစ်ပျက်မရှိတာ တွေ့ပါတယ်ဘူး)။ ဖြစ်ပျက်မရှိတာပဲ တွေ့ပါတယ်ဆိုတာ သေချာ

ပလား...။ (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်သည် ဘယ်လိုထူးထူးခြားခြား မြင်
သေးသတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင် တစ်တန်းတည်း မြင်တယ်ဘုရား
... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမြင်ပါလိမ့်... (တစ်တန်းတည်း မြင်ပါတယ်
ဘုရား)။ တစ်တန်းတည်းမြင်တယ်ဆိုတာ သေချာ
ပလား...။ (သေချာပါတယ်ဘုရား)။ အင်း-ဒီဉာဏ် ဘာ
ဉာဏ်ခေါ်ကြမယ်။ (ဝိပဿနပေဉာဏ် ခေါ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြမယ်

ဝိပဿနပေက္ခဉာဏ် ဥပေက္ခာဉာဏ် တစ်တန်း
တည်း ထားတဲ့ဉာဏ်... (မှန်ပါ)။ ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြမယ်
... (ဝိပဿနပေက္ခဉာဏ် ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဝိပဿနာဉာဏ် ဟုတ်တယ်တဲ့။ ဥပေက္ခာလဲ ထားနိုင်
တဲ့ ဉာဏ်... (မှန်ပါ)။ အဲဒါ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးက ငါဘုရားသာသနာတော်မှာ ကွာတဲ့၊ ဣန္ဒြေလုံဆိုတာ
လာတဲ့ ဥစ္စာကို သင်္ခတတရား၊ ဩဠာရိကတရား၊ မဋိစ္စသမုပ္ပ
နဘုရားလို့ မင်းတို့ ရှုလိုက်လို့ ရှိရင် (ဝါ) ဖြစ်ပျက်
ရှုလိုက်လို့ ဒီဘက်မှာ ဣန္ဒြေလုံတယ်၊ မလုံတယ်

လောဘာရယ်လို့ ဒကာ ဒကာမတို့ နောက်က အဆက်ပါလာ
သေးရဲ့လား (မပါတော့ပါဘုရား)။

ဒေါသနောက်က . . . (မလာတော့ပါဘူး ဘုရား)
မောဟနောက်က . . . (မလာတော့ပါဘူးဘုရား)။ အဆက်
မလာတော့ဘူးဆိုနာ သေချာပလား . . . (သေချာပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါမှ ဣန္ဒြိယဘာဝနာအစစ်

အဲဒါမှ ဣန္ဒြိယဘာဝနာအစစ်ကွ၊ ဖွင့်ရှု . . . (မှန်
ပါ)။ မျက်လုံးပိတ်ရှုရမှာလား၊ ဖွင့်ရှုရမှာလား . . . (ဖွင့်ရှုရ
မှာပါဘုရား)။ ဖွင့်ရှုပါတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘာမှကိစ္စမရှိ
ပါဘူးတဲ့ . . . (မှန်ပါ)။

ဒီမျက်လုံးပေါက်က လာမှာပဲကွတဲ့။ ရန်သူနဲ့တွေ့ရင်
ဒေါသလာမှာပဲ . . . (မှန်ပါ)။ မိတ်ဆွေနဲ့တွေ့ရင် . . .
(လောဘလာမှာပါဘုရား)။ တစိမ်းနဲ့တွေ့ရင် . . . (မောဟ
လာမှာပါဘုရား)။ မောဟစိတ်လာမှာပဲ။ တစိမ်းဆိုတော့
ဘာမှမသိလိုက်ကို . . . (မှန်ပါ)။ အဲ . . . လာတော့လာမှာ
ပဲတဲ့။

လာတာသည် ဒီဥစ္စာအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တဲ့
အကျိုးတရားလေး အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အကျိုးတရား

လေး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကျိုးတရားလေးလို့ သိပေးလိုက်လို့
ရှိရင်ဖြင့် ဖြစ်ပျက်သိတာပါပဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား
... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ လာတဲ့လောဘ ဘာလုပ်
ကြမတုံး... (ဖြစ်ပျက်ရှုကြရမှာပါဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့က
ရှုရမှာလား။ သူက ပြောသွားတာလား... (သူက ပြော
သွားတာပါဘုရား)။

ရှုရမှာလား၊ သူက ပြောသွားတာလား

ဒေါသလာပြန်တော့လဲ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်နှယ်တုံး
...။ (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့က ရှုရမှာလား။
သူက ပြောသွားမှာလား... (သူက ပြောသွားမှာပါဘုရား)။

မောဟလေးပါးလာတော့ ဘုန်းကြီးက ရှုခိုင်းတယ်။
ရှုလိုက်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဘာတွေ့မတုံး... (ဖြစ်ပျက်တွေ့
ရမှာပါဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်သွားတာ မရှိတာ မတွေ့ရလား
... (တွေ့ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခုနကပြောတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဟာက
လည်း လောဘရယ်လို့ ရှုခိုင်းတာလဲ၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စံ
ဟုတ္တာ အဘာဝဋ္ဌေ နအနိစ္စံပဲ သွားတွေ့တယ်... (မှန်ပါ)။

ဒေါသရှုလိုက်ပြန်တော့လဲ ဟုတ္တာ အဘာဝဋ္ဌေ န

အနိစ္စဖြစ်ပြီး မရှိတာဘဲ တွေ့တယ်... (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပြီး မရှိတာပဲ မတွေ့လိုက်ဘူးလား... (တွေ့လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒီညဏ်သည် တွေ့ပုံထူးသလား၊ တစ်တန်းတည်းတွေ့သလား... (တစ်တန်းတည်း တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

ဝိပဿနာဥပေက္ခါဉာဏ်

တစ်တန်းတည်းတွေ့တဲ့ဉာဏ် ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြမယ်... (ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ်ပါဘုရား)။ ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ်... (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာဥပေက္ခါဉာဏ်... (မှန်ပါ)။

နားမလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း သန္တိမုစိပ်ပါနဲ့တော့နော်... (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာဥပေက္ခါဉာဏ်၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဘာဉာဏ်ခေါ်ပါလိမ့်ဗျာ... (ဝိပဿနာဥပေက္ခါဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဝိပဿနာလဲ ဟုတ်တာပဲ။ ရှုလဲ ရှုသေးတာကိုး... (မှန်ပါ)။ တစ်တန်းတည်းထားနိုင်တဲ့အတွက် ဥပေက္ခါကော... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီဟာတွေ တစ်တန်းတည်းထားနိုင်တဲ့အတွက် မာဝိဂစ္ဆန္တကမ္မဿကာ၊ ကမ္မဿကာဆိုတော့ အလုံးစုံကမ္မဿကာချည်းပဲဆိုတော့ သားရော၊ သမီးရော အကုန်ပဲ

... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

သားရော၊ သမီးရော၊ ဉာတိရော၊ ရန်သူရော ...
(မှန်ပါ) ဒီမှာလည်း ဥပေက္ခာထားနိုင်တယ်ဆိုကတည်းက
ကိုယ်က ဝိပဿနာရှုပြီးထားတဲ့ ဥပေက္ခာ ... (မှန်ပါ)။

ဘာ ဥပေက္ခာတဲ့ ... (ဝိပဿနာ ရှုပြီးထားတဲ့
ဥပေက္ခာပါဘုရား)။ ဝိပဿနာဥပေက္ခာဉာဏ်တဲ့ ဒကာ
ဒကာမတို့ ... (မှန်ပါ)။

ဘာဉာဏ် ခေါ်ကြမယ် (ဝိပဿနုပေက္ခာ
ဉာဏ်ပါဘုရား)။ ဝိပဿနာကော ရှုတော့ သူ့ဘက်ကိုတော့
မရှုရပေဘူးလား ... (ရှုရပါတယ်ဘုရား)။

ရှုတဲ့အခါ တစ်တန်းတည်းမြင်ရတယ်

ရှုတဲ့အခါကျတော့ သီးသန့်တစ်မျိုး တစ်မျိုးစီ မြင်ရ
တာလား၊ တစ်တန်းတည်း မြင်ရသလား ... (တစ်တန်း
တည်းမြင်ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှုပြီး တစ်တန်းတည်း မြင်သောကြောင့်
ဝိပဿနာဥပေက္ခာဉာဏ်ဖြစ်တယ် ... (မှန်ပါ)။ သဘော
ကျလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာ ဉာဏ်ဖြစ်ပါလိမ့် ... ။ (ဝိပဿနာဥပေက္ခာ
ဉာဏ် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။ ဝိပဿနာ ဥပေက္ခာဉာဏ်ဖြစ်

တယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာလောဘကလေးလာတဲ့
တရားလေး ဒေါသလေးလာတယ်ဆိုတော့ ကြည့်လိုက်တော့
မရှိ... (မရှိတော့ပါဘူးဘုရား)။ ဒေါသ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်
တော့... (မရှိတော့ပါဘူးဘုရား)။

မောဟလေး လာလို့ ကြည့်လိုက်ပြန်တော့ကော
... (မရှိပါဘူးဘုရား)။ မရှိတာချည်း မတွေ့ရပေဘူးလား
... (တွေ့ရပါတယ်ဘုရား)။

မရှိတာတွေတဲ့ဉာဏ် ဘာဉာဏ်ခေါ်မလဲ

ဒကာ ဒကာမတို့သန္တာန် ဘယ်တရားရှုလိုက် ရှုလိုက်
မရှိတာချည်းပဲလို့ တွေ့ရပါတယ်... (မှန်ပါတယ်)။ ဒါဖြင့်
မရှိတာ တွေတဲ့ဉာဏ် ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြမယ်... (ဝိပဿ
နာဥပေက္ခာဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဝိပဿနာဥပေက္ခာဉာဏ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။ ကောင်းပြီ ဘာဉာဏ်တဲ့...
(ဝိပဿနာဥပေက္ခာဉာဏ်ပါဘုရား)။

ကိုင်း ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဣန္ဒြေလုံပါတယ်တဲ့၊ ဟို
ဘက်သွားသေးရဲ့လား... (မသွားတော့ပါဘုရား)။ သူတို့
ကလည်း ဒေါသ သောက ပရိဒေဝကို လှည့်သေးရဲ့လား
... (မလှည့်ပါဘူးဘုရား)။

လောဘကလည်း တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ၊ ကံ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊
မရဏ ဆက်သေးရဲ့လား... (မဆက်တော့ပါဘူးဘုရား)။
မောဟကလည်း အဝိဇ္ဇာဖြစ်နေတော့ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါ
ရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ သူ ဆက်နိုင်သေးရဲ့လား...
(မဆက်နိုင်တော့ပါဘုရား)။ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ့်နှယ်
ကြောင့် မဆက်နိုင်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ လောဘကလည်း
လောဘမဟုတ်တော့ဘူး ဘုရား ဖြစ်ပျက်... (မှန်ပါ)။

ဒေါသကလည်း... (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား)။ မောဟက
လည်း... (ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား)။ ဒါချည်းနောက်က ဉာဏ်က
မြင်မနေဘူးလား... (မြင်နေပါတယ်ဘုရား)။ တစ်တန်း
တည်း မြင်သောကြောင့် သူ ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြမယ်...
(ဝိပဿနာဥပေက္ခါဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဒီတစ်လုံးပိုင်ရင် ဣန္ဒြေလုံသွားတယ်

အေး ဒီတစ်လုံးပိုင်သွားတာပဲ။ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံးမှာ
ဒီတစ်နာရီပြောမယ့်အထဲက ဒီတစ်လုံးကို ပိုင်နေလို့ရှိရင်
ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဣန္ဒြေလုံသွားတာပဲ... (မှန်ပါ)။
သဘောကျလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

မျက်လုံးပိတ်ထားရတာ ဟုတ်ကဲ့လား... (မဟုတ်
ပါဘုရား)။ ပေါ်တာ ရှုပစ်လိုက်တာ... (မှန်ပါ)။ ဖွင့်ပြီး

သကာလ... (ပေါ်တာ ရှုပစ်လိုက်ရပါတယ်ဘုရား)။

ပေါ်တာ ရှုလိုက်ခြင်းကြောင့်လဲ ဒကာ ဒကာမတို့ ကြုံနေထဲမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတွေဟာ သူ့အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိရှိသေးရဲ့လား... (မရှိတော့ပါဘူးဘုရား)။

အကုန် စွမ်းရည်သတ္တိတွေ တုံးသွားတယ်... (တုံး သွားပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့် တုံးသွားပါ လိမ့်မတုံး မေးလို့ရှိရင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြပါလိမ့်မတုံး... (ဝိပဿနာ တစ်တန်းတည်း ထားနိုင်လို့ပါဘုရား)။ တစ် တန်းတည်း ထားနိုင်လို့... (မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုပါလိမ့်... (တစ်တန်းတည်း ထားနိုင်လို့ပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်နဲ့ မင်နဲ့ချည်း သွားကိုက်တယ်

တစ်တန်းတည်းထားနိုင်တဲ့အတွက်တဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ၌ ဘာစိတ်မှ မလာဘဲနဲ့ ဖြစ်ပျက်မင်ချည်း သွားကိုက်နေတယ်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုပါလိမ့်... (ဖြစ်ပျက်နဲ့ မင်နဲ့ချည်း သွား ကိုက်နေပါတယ်ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်နဲ့ မင်နဲ့ချည်း သွားကိုက် နေတော့တယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား... (သေချာပါ တယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဟောဒီမဂ်သည်ကား ဆိုလို့ရှိရင် သင်္ခါရပေ
က္ခာဉာဏ်ပေါ်ဗျာ . . . (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနပေက္ခာမဂ်ပေါ်လေ
ဗျာ။ ဝိပဿနပေက္ခာလို့ပဲ ဆိုချင်ဆို၊ ငါးပါးပြည့်နေလို့
လောကီမဂ်လို့ ဆိုချင်ဆို . . . (မှန်ပါ)။ အတည်ပါပဲ . . .
(မှန်ပါ) သဘောပါကြပလား . . . (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာကြွယ်ရေ လောဘလာလဲ ဒီအတိုင်းပဲ
နော် . . . (မှန်ပါ)။ ဒေါသလာလဲ . . . (ဒီအတိုင်းပါပဲ
ဘုရား)။ မောဟလာလဲ . . . (ဒီအတိုင်းပါပဲဘုရား)။

ဒီအတိုင်းပဲ သူတို့ရှိသေးလား မရှိသေးလား ကြည့်ဖို့
ရာ ကျုပ်တို့အရေး၊ လောဘလာသူ ရှိသေးလား ကြည့်ဖို့
အရေးဟာ . . . (တပည့်တော်တို့ အရေးပါဘုရား)။

ဒေါသလာသူ ရှိသေးလား ကြည့်ဖို့အရေးဟာ . . .
(တပည့်တော်တို့ အရေးပါဘုရား) မောဟလာသူ ရှိသေး
လား ကြည့်ဖို့အရေးဟာ . . . (တပည့်တော်တို့အရေးပါ
ဘုရား)။

အကြောင်းချုပ်လို့ အကျိုးချုပ်ပြီ

အဲ . . . မရှိတော့ဘူး၊ မရှိတော့ဘူး။ သင်္ခါတတရားမို့
ပျက်စီးပြီ။ သင်္ခါတတရားမို့ ပျက်စီးပြီ။ သင်္ခါတတရားမို့ ပျက်

စီးပြီ။ ကြမ်းတမ်းတဲ့တရားမို့လဲ ပျက်စီးသွားပြီ... (မှန်ပါ)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားမို့လဲ အကြောင်းချုပ်လို့ အကျိုး
ချုပ်ပြီ... (မှန်ပါ)။ မချုပ်ဘူးလား... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)

အဲဒီကဲ့သို့ ခင်ဗျားတို့ လောဘလာလဲရှု၊ ဒေါသလာ
လဲရှု၊ မောဟလာလဲရှုတော့ ရှုတဲ့ဉာဏ်သည် ဝိပဿနပေက္ခိ
ဉာဏ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ရှုတဲ့ဉာဏ်သည်... (ဝိပဿန ပေက္ခိဉာဏ်ပါ
ဘုရား)။ ဝိပဿနပေက္ခိဉာဏ်... (မှန်ပါ)။ ရှုတဲ့ဉာဏ်သည်
... (ဝိပဿနပေက္ခိဉာဏ်ပါဘုရား)။

နောက်က ဒကာ ဒကာမတွေ ရှင်းကြရဲ့လား...
(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ မုန်းတဲ့သူ
လာရင် ဘာဖြစ်မယ်၊ မုန်းတဲ့သူမြင်လို့ရှိရင်... (ဒေါသဖြစ်
ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ဘာလုပ်ရမတုံး... (ဖြစ်ပျက် ရှုရမှာပါဘုရား)။
ဖြစ်ပျက်ရှုပေး၊ ခင်တဲ့လူလာရင် ဘာဖြစ်မယ်... (လောဘ
လာမှာပါဘုရား)။ ဘာလုပ်ရမတုံး... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်
ဘုရား)။

မရှုဘဲတော့ မနေနဲ့... (မှန်ပါ)။ မရှုဘဲနဲ့တော့
မနေ နဲ့တဲ့။ တစိမ်းလာရင် ဘာဖြစ်မယ်... (မောဟလာပါ

တယ်ဘုရား။ ဒါ ဘာလုပ်ရမတုံး. . . (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်
ဘုရား)။

ရှုတဲ့အခါကျတော့ ရှုတဲ့ဉာဏ် ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြ
မယ်. . . (ဝိပဿနာ ဥပေက္ခာဉာဏ်ပါဘုရား။ ကဲ ဒကာသစ်
ရှင်းပလား. . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ရောက်တယ်

ဝိပဿနာဥပေက္ခာဉာဏ်ကိုတဲ့ ဋီကာဆရာက ဖွင့်
လိုက်တာက ကောင်းပါ့. . . (မှန်ပါ)။ ဟေ့. . . ဒီဉာဏ်သာ
ဒီအတိုင်းသာ ရှုနေလို့ရှိရင် သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ရောက်တာ
ပဲ. . . (မှန်ပါ)။

ဒါ သင်္ခါရတရားတွေ. . . (မှန်ပါ) သင်္ခါရတရား။
သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ ဒီဉာဏ်ပြီး မဂ်ဉာဏ်
ရှိတော့တယ်။ အင်မတန်နီးပါပြီ ဒကာ ဒကာမတို့. . . (နီးပါ
ပြီဘုရား)။

အဲ. . . ဒါကြောင့် ဒီအလုပ်ကို ဣန္ဒြိယဘာဝနာ
သုတ်သည် ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော် နောက်ဆုံးပိတ် ပါဠိ
တော်ပါပဲ ဒကာကြွယ်ရ. . . (မှန်ပါ)။

တယ်ကောင်းပါလား. . . (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)
တစ်ခါတည်း ဒီအတိုင်းသာ ရှုနေကြရင်တော့ ဘယ်နှယ်

ဖြစ်လာတုံးဆိုတော့ သင်္ခါရပေက္ခါဉာဏ်ဖြစ်လာတယ်...
(မှန်ပါ)။

ဒီရှုနည်းဟာ ဣန္ဒြေလုံတယ်

သင်္ခါရပေက္ခါဉာဏ်ပြီး မဂ်ဉာဏ် တိုးတက်သွားတာ
ပဲ... (မှန်ပါ)။ ဆိုတော့ သောတာပန် တည်နိုင်ဘူးလား
... (တည်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီရှုနည်းဟာ ဣန္ဒြေလုံ လုံတယ်။ အင်း ရှုရ
တာလဲ လွယ်ကူတယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့ ကျင့်သားရဖို့
အရေးကြီးတယ်... (မှန်ပါ)။

ကျင့်သားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဘယ်လိုများ ဖြစ်
တတ်သတုံးဆိုတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
ဟောပြန်တယ်နော်... (မှန်ပါ)။

ကျင့်သားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ကွာတဲ့။ ဒီဥစ္စာ
မျက်လုံးဖွင့်တာ မှိတ်တာလောက် လွယ်သွားတယ်... (မှန်
ပါ)။ မျက်လုံးဖွင့်တာက ဒကာ ဒကာမတို့ သိပ်ခက်လား
... (မခက်ပါဘူးဘုရား)။

အားကိုးရာအစစ် ရှိပါစေ

မျက်လုံးပိတ်လိုက်ရတာကော... (မခက်ပါဘူး
ဘုရား)။ အို - ဒီလောက်ဖြစ်သွားလို့ရှိရင် မင်းတို့ အားကိုး

ရာဖြစ်ပြီ။ သနာထာဖြစ်ပြီ... (မှန်ပါ)။ ဒကာကြွယ် ဒီ
လောက်ဖြစ်ရင်... (အားကိုးရာဖြစ်ပါပြီ ဘုရား)။

အားကိုးရာအစစ်ဖြစ်ပြီဆိုတာ သေချာကြပလား
... (သေချာပါပြီဘုရား)။ ကိုင်း... ဒါဖြင့် အားကိုးရာ
အစစ် ဖြစ်ဖို့ နဂိုကတည်းက ဘုန်းကြီးတရားခိုးတုန်းက ဒကာ
သစ်ရေ၊ အားကိုးရာအစစ်ရှိပါစေ။

ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဉာဏ်အားကိုးပါ

အားကိုးရာ အစစ်ရှိပါစေဆိုတာ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တဲ့
ဉာဏ်အားကိုးပါလို့ နဂိုကတည်းက တရားခိုး မထားခဲ့
ဘူးလား... (ခိုးထားခဲ့ပါတယ် ဘုရား)။

အင်း-အခုလဲ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဉာဏ်ကို အားကိုး
ရမယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပြီလား... (ပါ၊ ပါပြီ
ဘုရား) ဒီဉာဏ် ဘာဉာဏ်တဲ့ဗျာ... (ဝိပဿနာ ဥပေက္ခာ
ဉာဏ်ပါ ဘုရား)။

ရှုပါများလို့ ရင့်သွားပြီဆိုတော့ ဘာပြောကြမတုံး
... (သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ပါဘုရား)။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၊
အဲဒီ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်နဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဆုံးသွားတော့
ဘာဉာဏ်လာမတုံး... (မဂ်ဉာဏ်လာပါတယ် ဘုရား)။
အေး-ဒါဖြင့် အနုလောမဉာဏ်၊ ဂေါ်ကြဘူဉာဏ်ဆိုတာတွေ

က ဝီထိစဉ် ပြောတာတွေပါ။

ဒါတွေက အပိုတွေပါ။ မဂ်ဉာဏ်သွားဆိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဝီထိနိယာမပါ။ ဟိုဟာတွေက အထူး ပြောနေစရာမလိုပါဘူး... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်ကနေ စလိုက်လို့ရှိရင် ဝိပဿနာ ဥပေက္ခါဉာဏ်ကနေ ရင့်သန်လာလျှင် ဘာဖြစ်မယ်... (မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပါမယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်သုံးဆင့်နဲ့ တက်တယ်

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်လေး ရင့်လာရင်... (မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်လာမှာပါဘုရား)။ ဟာ - သုံးဆင့်နဲ့ တက်တယ်... (မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုပါလိမ့်... (သုံးဆင့်နဲ့ တက်ပါတယ်ဘုရား)။

သုံးဆင့်နဲ့ တက်တယ်ဆိုတော့ ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)။ ဪ... ဒါဖြင့် ဒွိသည်ကားဆိုလို့ရှိရင် ပေါ်တိုင်း အားကိုးရာအစစ်တော့ဖြင့် လုပ်တော့မယ်ဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချဖို့ အရေးဟာဖြင့် ကြုံလာပြီ... (ကြုံလာပါပြီဘုရား)။

အင်း... အားကိုးရာအစစ်ပေးမယ် ပေးမယ်ဆိုတဲ့

အတိုင်း လောဘလာလဲ ဖြစ်ပျက်ရှု၊ ဒေါသလာရင်...
(ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။

မောဟလာရင်ကော... (ဖြစ်ပျက် ရှုရမှာပါ
ဘုရား)။ အဲ... ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဖြစ်ပြီး
ပျက်တဲ့တရားမို့ ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

မရှိတာက အနိစ္စ၊ သိတာက... (မဂ္ဂပါဘုရား)။
ဪ... လောကီမဂ်သွားဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။ လောကီ
မဂ်သွားဖြစ်တော့ လောကီမဂ်ကို နာမည် သီးသန့်ပေးစမ်း
ပါဆိုတော့ ဝိပဿနပေက္ခါ... (မှန်ပါ)။

လောကီမဂ်ကို နာမည်သီးသန့်ပေးစမ်းပါဦးဆိုတော့
... (ဝိပဿနပေက္ခါပါဘုရား)။ ဝိပဿနပေက္ခါ... (မှန်
ပါဘုရား)။ ဝိပဿနာဥပေက္ခာပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြ
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အင်း ဒီကနေပြီး သူပဲ ရင့်သွားတဲ့အခါကျတော့
ဘာတဲ့ (သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ပါဘုရား)။ အဲဒီ သင်္ခါရုပေက္ခာ
ဉာဏ် ရင့်သွားပြန်တော့... (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ်က ကျေးဇူးပြု

ကိုင်း-ခင်ဗျားတို့ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ရ ရပါလို့၏
ဆိုလို့ ရတာလား။ ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ်က ဆက်ပြီး ကျေး

လူပြုလိုက်တာလား... (ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ်က ဆက်ပြီး
ကျေးဇူးပြုတာပါဘုရား။) ဆက်ပြီး ကျေးဇူးပြုတာဆိုတာ
သေချာကြပလား... (သေချာပါပြီဘုရား။)

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ ပါဠိတော်နဲ့လဲ ကိုက်သွား
တယ်... (မှန်ပါ။) “သဒေါသစိတ္တံ သဒေါသစိတ္တန္တိပဇာ
နာတိ” မကိုက်ဘူးလား... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား။)

အင်း “သရာဂစိတ္တံ သရာဂစိတ္တန္တိပဇာနာတိ” ကော
... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား။) “သမောဟစိတ္တံ သမောဟစိတ္တ
န္တိပဇာနာတိ” နဲ့ကော... (ကိုက်ပါတယ်ဘုရား။) ကိုက်တာ
ပဲ... (မှန်ပါ။)

ပဇာနာတိဆိုတာတွေ ခုနက ဝိပဿနပေက္ခါ
ဉာဏ်လို့ ဆိုလိုက်တာပဲ။ (မှန်ပါ။) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်
ပါပြီဘုရား။)

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ အားကိုး
ရာ အစစ်ဖြင့် ဪဉာဏ် သနထာဘိက္ခဝေ ဝိဟရထမာအာနာ
ထာ။

ကိုးကွယ်ရာတစ်ခုခုတော့ ရှိရမယ်။

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သနာထာ-မင်းတို့အားထားရာ
တစ်ခုလေးလောက် ကိုင်း ထားကြကုန်သည်၊ ဝိဟရထ-နေ

ကြကုန်လော့၊ မာအနာထာ-ကိုးကွယ်ရာမရှိဘဲနဲ့ ဖြစ်ကြကုန်သည် မာအဟောထ- မဖြစ်ကြကုန်လင့်။

မဟုတ်ဘူးလားဗျာ... (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။ ကိုးကွယ်ရာတစ်ခုခုတော့ အားထားရာတစ်ခုခုတော့... (ရှိရမှာပါဘုရား)၊ အားထားရာမရှိရင် ဒုက္ခအလွန်ဆင်းရဲမယ်... (မှန်ပါ)။

ဥပမာမေးမယ်။ ဒကာ ဒကာမတွေက တခြားတော့ရှာက မန္တလေးမြို့ပေါ် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှ မရှိဘူးဆိုရင် အတော်အားကိုးရာခက်တယ်... (မှန်ပါ)။ အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်မနေဘူးလား... (ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)။

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိနေတယ်ဆိုရင်ဖြင့် မေးပြီး လိုက်သွားလို့ရှိရင် စိတ်ကိုလဲ ပျော်ပြီ။ သူ ရဲရဲတင်းတင်းရှိတယ်... (မှန်ပါ)။ (မရှိကြဘူးလား... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

သေခါနီးမှာ အားကိုးရာရှာတယ်

အေး-ဒါကြောင့် လမ်းသွားတဲ့အခါမှာ သေခါနီးအခါမှာ သေခါနီးအခါ ကလမှာတဲ့။ အဲဒီမှာ အားကိုးရာလူတိုင်းရှာမယ်... (မှန်ပါ)။ သေခါနီးအခါမှာကော... (အားကိုးရာရှာပါတယ်ဘုရား)။

မမာတဲ့အခါပဲ ခင်ဗျားတို့ ဒီတောင်ကတော့ မတတ်

တော့ပါဘူးထင်တော့ ဒကာသစ်တို့ပဲ တွေ့ပြီ ကြုံပြီဆိုကြ
ပါစို့. . . (မှန်ပါ)။ အင်း. . . ဘာ အားကိုးရပါမလဲဆိုတာ
မလာပေဘူးလား. . . (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဝိပဿနုပေက္ခိအားကိုးပါ

အဲဒီ ဝိပဿနုပေက္ခိ အားကိုး. . . (မှန်ပါ)။ နော်
. . . (မှန်ပါ)။ ဘာအားကိုးကြမယ်. . . (ဝိပဿနုပေက္ခိ
ဉာဏ် အားကိုးရမှာပါဘုရား)။

အဲ-ဝိပဿနုပေက္ခိဉာဏ်အားကိုးလိုက်တဲ့အခါကျ
တော့ သူ့ပဲ အားကိုးရင်း မတ္တရူဆဲနဲ့ သင်္ခါရုပေက္ခိ တက်
သွားတယ်။

သေခါနီးမှာ မဂ်ရပြီး သေနိုင်တယ်

သူ့အားကိုးရင်း ရှု ဆဲ မတ္တနဲ့ မဂ်ဉာဏ်. . . (တက်
သွားပါတယ်ဘုရား)။ တက်သွားတော့ ခင်ဗျားတို့ သေခါနီး
မှ တစ်မဂ်၊ နှစ်မဂ်၊ သုံးမဂ်ရပြီးသကာလ သေနိုင်ပါတယ်
ကွ. . . (မှန်ပါ)။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆင်ခြင်သေးရင် ရပါတယ်ကွလို့
ဖဉ္စူဇာကို ဘုရားဟောထားတယ်။ အင်္ဂုတ္တိုရ်တိက နိပါတ်
ပါဠိတော်မှာ မလာလား. . . (လာပါတယ်ဘုရား)။

အားကိုးရာအစစ်ပေးတဲ့နေ့

ဆက္ကနီပါတ်တော် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်မှာ လာပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဒီတရားပွဲမှာ ယနေ့ပြောတာဖြင့် ဒကာကြွယ်ရေ အားကိုးရာအစစ်ပေးတဲ့နေ့ပဲ... (မှန်ပါ)။

ဦးလှဘူး ဘယ်လိုမှတ်ပါလိမ့်မယ်... (အားကိုးရာအစစ်ပေးတဲ့နေ့ပါဘုရား)။ အားကိုးရာအစစ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့က ဟိုဟာဆွဲရတော့ မလိုလို။ ဒီဟာဆွဲရတော့မလိုလို၊ ဒီလိုမရမ်းနဲ့... (မှန်ပါ)။ ဒီလိုမရမ်းနဲ့နော်။ ဒီလို မရမ်းနဲ့။

ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ဉာဏ်အားကိုးပါ

ကိုယ့်သန္တာန်ပေါ်လာတဲ့ စိတ်ကလေးကို ဖြစ်ပျက်သိနေတဲ့ ဉာဏ်လေးအားကိုး... (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်ခန္ဓာမှာပေါ်လာတဲ့စိတ်... (ဖြစ်ပျက်သိမှုကို အားကိုးရမှာပါဘုရား)။

အဲ... ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ ဉာဏ်ကလေးကို ဒကာသစ်တို့ အားကိုးလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဉာဏ်သည် ဘာဉာဏ်ဖြစ်မတုံး... (ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ်ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ရင့်လာရင်... (သင်္ခါရပေက္ခါဉာဏ် ဖြစ်လာပါတယ်ဘုရား) တစ်ဖန် ရင့်လာရင်... (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)၊ ရင့်ကျက်သွားရင်... (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)၊ ဒကာကြွယ်

သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ဉာဏ်နဲ့ သေသွားရင်

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးက ရှင်းပြပါမယ်၊ ဟော - ဒီဉာဏ်သင်္ခါ
ရူပေက္ခါဉာဏ်၊ မတက်နိုင်ဘူးဘုရား၊ ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ဉာဏ်နဲ့
သေသွားတယ်... (မှန်ပါ)။

နတ်ပြည်ရောက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ ဉာဏ်နဲ့
သေသွားတာကိုး... (မှန်ပါ)။ ဒီဉာဏ်ကပဲ နတ်ပြည်ပို့ချ
လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

နတ်ရင်ခွင်ထဲမှာ ထိုင်လျက်ကလေးသွားဖြစ်တယ်
... (မှန်ပါ)။ ထိုင်လျက်ကလေးသွားဖြစ်တဲ့အခါကျတော့
နတ်ကောင်က ဥပပတ္တိပဋိသန္ဓေဖြစ်နေတဲ့အတွက် သွေး၊
ပြည်၊ သလိပ်တွေ မရှိတော့ ဉာဏ်က ထက်တယ်...
(မှန်ပါ)။

သေရင် နတ်ဖြစ်ပြီး သောတာပန်တည်တယ်

အဲဒီဉာဏ်နဲ့ သူ့ခန္ဓာ ပြန်ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ဒီ
ဉာဏ်တွေ တစ်ခါတည်း သောတာပန်တည်တယ်...
(မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် တစ်ဉာဏ်သေရင် နှစ်ဉာဏ်နဲ့သေရင် ဒုတိ
ယဘဝ... (မှန်ပါ)။ သုံးဉာဏ်နဲ့သေရင် ဒီဘဝထဲမှာပဲ

အပါယ်လေးပါး တံခါးပိတ်ပြီးသကာလ သောတာပန်တည်
ပါတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ဆိုတော့ ဪ-ဒါဖြင့် ဒို့သည်ကား ဆိုလို့ရှိရင် ကိုး
စားရာ အားထားရာ အစစ်ရှာနေတာ ကြာပါပေါ့လား. . .
(မှန်ပါ)။ ဒကာသစ် ကြာပြီ. . . (ကြာပါပြီဘုရား)။

အသက်လေးကြီးလာပြီဆိုရင် ဒီဘက်၊ စဉ်းစားလာ
တယ်. . . (မှန်ပါ)။ ကိုင်း သားရေး သမီးရေး၊ ကြီးပွားရေး
နဲ့ ချည်း ပြီးသေးလို့မတော်သေးဘူး. . . (မှန်ပါ)။

ကိုယ်ရေးကိုယ်တာက ကျန်သေးတယ်. . . (မှန်ပါ)
မလာကြပေဘူးလား. . . (လာကြပါတယ်ဘုရား)။ ကိုယ်
ရေးကိုယ်တာက ကျန်နေသေးတယ်ဆိုပြီး လာကြတဲ့အခါကျ
တော့ ဘယ်ဟာများ အားကိုးကြရပါမတုံးဆိုတော့ ဒီလို
ကြောင့်သာ လာတယ်။ ဒီလိုတောင်မှ မရှိတော့ ကိုးချင်ရာ
ကိုးဖြစ်လိုက်တယ်. . . (မှန်ပါ)။

အားကိုးလွဲရင် နာတတ်တယ်

ကိုးချင်ရာ မကိုးပေဘူးလား. . . (ကိုးပါတယ်
ဘုရား)။ ကိုးချင်ရာ ကိုးတဲ့အခါကျတော့ အားကိုးလွဲတဲ့
အတွက်လဲတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ နာတတ်တယ်. . . (မှန်ပါ)။

မနာတတ်ဘူးလား. . . (နာတတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ . အခု ဘာသာခြားတွေကျတော့ သေခါနီးကျတော့
ထာဝရ အားကိုးတာပဲ . . . (မှန်ပါ)။

မဟုတ်လား။ မိုဟာမက်ကလဲ မိုဟာမက် အားကိုး
မှာပဲ . . . (မှန်ပါ)။ ဟိန္ဒူကလည်း ဗြဟ္မာပဲ အားကိုးမှာပဲ
. . . (မှန်ပါ)။

ဗြဟ္မာကိုယ်က ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားကြည့်စမ်း။ အနိစ္စ
ခန္ဓာကိုယ်၊ ခရစ်ယာန်ကလည်း ထိုနည်းအတူပဲ သူ့ထာဝရ
ကိုယ်က အနိစ္စသူ့ကိုယ်ပဲ။ သူများသတ်လို့သေရတဲ့ အနိစ္စပါ
လား . . . (မှန်ပါ)။ ဒီလိုမနေဘူးလား . . . (နေပါတယ်
ဘုရား)။

အဲ-ဒီကဲ့သို့ အနိစ္စတွေကို မခိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို
မခိုင်မှန်းသိတော့ သူ့ကို ခင်ဗျားတို့က ခိုင်တယ်ထင်ရင် အား
ကိုးလိုက်လို့ရှိရင် ပြုတ်ကျမှာပဲ . . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်ဟာကို အားကိုးရမလဲ

ပရမ်းပတာ ပြုတ်မကျပေဘူးလား။ အဲဒါ အားကိုး
လွဲလို့ ဒုက္ခရောက်တာ . . . (မှန်ပါ)။ အဲ . . . ယနေ့တော့
ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ၊ ဘယ်ဟာ အားကိုးရမယ်ဆိုတာ
အကွက်ချ အခုပြပေးတဲ့အတွက် ဖြစ်ပျက် မြင်တဲ့ဉာဏ်
အားကိုးပါ . . . (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ်. . . (အားကိုးရမှာပါ ဘုရား)
 ဖြစ်ပျက်အဆုံးမြင်တဲ့ဉာဏ်. . . (အားကိုးရမှာပါ ဘုရား)။
 အားကိုးပါဆိုတော့ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ ဒို့သည်ကား
 ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အကောင်းဆုံး အားကိုးခိုင်းတာပဲဆိုတော့
 သေခါနီးမှ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်တို့ ဖြစ်နိုင်
 တယ်. . . (မှန်ပါ)။ ဒါကြောင့် ပြောနေတယ်. . . (မှန်ပါ)။
 ရှင်းပလား. . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘုရားကိုကော အားမကိုးကောင်းဘူးလား

နို့ ဘုရားကကော အားမကိုးကောင်းဘူးလားဆို
 တော့ အားကိုးကောင်းတယ်။ သို့သော် ကောင်းသထက်
 ကောင်းတဲ့ အစစ် ရွေးပေးနေတာ. . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
 ပလား. . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အင်း-တရားဂုဏ်တော်အားကိုးရင်ကော မကောင်း
 ဘူးလား။ ကိ-ကောင်းတယ်၊ ဒါလဲ. . . (မှန်ပါ)။ သံဃာတွေ
 လက်အုပ်ချီမှီရင်ကော မကောင်းဘူးလား၊ ကောင်းတာပဲ။

ကောင်းသထက်ကောင်းတာပြောစမ်းပါ

အေး-ကောင်းသထက်ကောင်းတာ တစ်ခါတည်း
 ပြောစမ်းပါဆိုတော့ ဘုရားက ရှစ်ခုမြောက် ဒါလာဟော
 တယ်. . . (မှန်ပါ)။ နိဂမ္မိပြီလား. . . (နိဂမ္မိပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့တဲ့။ အားကိုးရာ
အစစ်ရကြပလား... (ရပါပြီဘုရား)။ ဘာအားကိုးကြမယ်
... (ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ဉာဏ် အားကိုးပါမယ်ဘုရား)။ ဖြစ်
ပျက်မြင်တဲ့... (ဉာဏ်အားကိုးရမှာပါဘုရား)။

ဉာဏ်ကို အားကိုးရမယ်နော်... (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်
မြင်တဲ့ဉာဏ်ကို (အားကိုးရမှာပါဘုရား)။ ဉာဏ်ဘာတုံးမေး
တဲ့အခါ၊ တရားပါ... (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာတရားကိုအားကိုးပါ

ဝိတရား အားကိုးပြောတာ... (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာ
တရားကို... (အားကိုးရမှာပါဘုရား)။ တရားအားကိုးတာ
ပါပဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့တဲ့၊ အားမကိုးရင် ဘာဖြစ်
မလဲလို့မေးဖို့ မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်ဘုရား)။

အို အားမကိုးလို့ရှိရင်တော့ မြင်တယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်
ဒကာ ဒကာမတို့ဒီက ရန်သူမြင်တယ်ဆိုတော့ ဒေါသဖြစ်
တယ်။ ဒေါသဖြစ်လို့ရှိရင် ဒေါသနောက်က သောက၊ ပရိ
ဒေဝ၊ ဒုက္ခ ဒေါမနဿ မလာပေဘူးလား... (လာပါတယ်
ဘုရား)

ဒါ့ပြင် အဝိဇ္ဇာ မပါသေးဘူးလား - ပါသလား...

(ပါ၊ ပါတယ်ဘုရား)။ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာဆိုပြီး
သံသရာ ဆက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒေါသနဲ့သေတော့ ငရဲသွားရတယ်

မဆက်ဘူးလား... (ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒါ ဘာ
ကြောင့်တုံးလို့မေးလို့ရှိရင် ခုနက အားကိုးရာအစစ်ဖြစ်တဲ့
ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ် မရလို့... (မှန်ပါ)။

မရလိုက်တဲ့အတွက် သံသရာ ဆက်သွားတယ်...
(မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏဆိုတာ အပါယ်ခန္ဓာ၊
ဒေါသနဲ့သေတော့ ငရဲသွားလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။

လောဘနဲ့သေတော့ ပြိတ္တာသွား

လောဘနဲ့သေတော့ ပြိတ္တာ သဘောကျပလား...
(ကျပါတယ်ဘုရား)။ မောဟနဲ့သေတဲ့အခါကျတော့တိရစ္ဆာန်
ဘုံ သွားပါလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။ ဘယ်ကောင်းတော့မတုံး
... (မကောင်းပါဘူးဘုရား)။

ဒေါသနဲ့သေ ငရဲပေါ့ဗျာ။ လောဘနဲ့သေ ပြိတ္တာ၊
မောဟနဲ့သေရင် တိရစ္ဆာန်ပေါ့... (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပလား... (ကျပြီဘုရား)။

စင်စစ်တော့ အပါယ်ချည်းရောက်တယ်

ဒါက များသောအားဖြင့် ဟောတာပါ။ စင်စစ်တော့

အပါယ်ချည်း ရောက်တာပါပဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကိုပဲ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဖြစ်ရသေးရဲ့လား... (မဖြစ်ရပါဘူးဘုရား)။ မဖြစ်ရတော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ က - အနိစ္စဖြစ်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဖြစ်သလား၊ အနိစ္စဖြစ်သလား... (အနိစ္စဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)

အနိစ္စကတော့ မဂ္ဂကျေးဇူးပြုတယ်

အနိစ္စဖြစ်သွားတာ သေချာတော့၊ အနိစ္စကတော့ မဂ္ဂ သာ ကျေးဇူးပြုတယ်... (မှန်ပါ)။ အနိစ္စကတော့... (မဂ္ဂကျေးဇူးပြုပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... အနိစ္စက မဂ္ဂကျေးဇူးပြုတော့ "ဧကာယ နောဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါ" ဖြစ်တာ... (မှန်ပါ)။ မဂ္ဂေါ-မဂ္ဂသည် ဧကာယနော-ခင်ဗျားတို့ရထားတဲ့ မဂ်သည် တစ်ကြောင်း တည်းနဲ့ နိဗ္ဗာန်ပို့၏... (မှန်ပါ)။

အားငယ်စရာ ဘာရှိသေးတုံး

ဝိပဿနာမဂ်ဖြစ်လို့ရှိရင် နတ်ပြည်ပို့၏... (မှန်ပါ)။ လောကုတ္တရာမဂ်ဖြစ်လို့ရှိရင် နိဗ္ဗာန်ပို့၏... (မှန်ပါ)။ ဆိုရော့ အားငယ်စရာ ဘာရှိသေးတုံး... (မရှိတော့ပါ)

ဘုရား။ ဒကာသစ်ရေ-ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့၊ သေတကဲ့သေတဲ့အထဲမှာ ဖြင့် ကိုယ့်ခန္ဓာကိုရှုပြီး ဆင်ခြင်ပြီး သေတာဖြင့် အားကိုးရာ အစစ်ရတဲ့ အသေပဲ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ။ ဒါဖြင့် လောဘကို မရှုမိကြပါဘူး။ ဝိပဿနပေက္ခါနဲ့ မရှုမိဘူးဆိုတော့ လောဘကတဏှာမဟုတ် လား... (မှန်ပါ)။

တဏှာပစ္စယာ... (ဥပါဒါန်ပါဘုရား)။ ဥပါဒါနပစ္စယာ... (ကမ္မဘဝပါဘုရား)။ ကမ္မဘဝပစ္စယာ... (ဇာတိပါဘုရား)။ ဇာတိပစ္စယာ... (ဇရာမရဏပါဘုရား)။

ကိုင်း သံသရာဆက် မဆက်... (ဆက်ပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒါ ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ် မလိုက်နိုင်တဲ့အတွက် ကိုယ်ကျိုးနဲသွားတာ... (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ် မလိုက်နိုင်တဲ့အတွက် ဘာ ဖြစ်သွားပါလိမ့်... (ကိုယ်ကျိုးနည်းရပါတယ်ဘုရား)။ သိပ် မနှစ်နာဘူးလား... (နှစ်နာပါတယ်ဘုရား)။ ကဲ... ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် လောဘလာလို့ လောဘကို ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်

တော့ ဥပါဒါန်၊ ကံ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ မချုပ်ဘူးလား
... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

သံသရာစခန်းသတ်တယ်

အဲဒါတွေ ချုပ်သွားတာမြင်လို့ ကျုပ်တို့ သံသရာ
စခန်း မသတ်ဘူးလား... (သတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီ
လား... (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ... ဝိပဿနပေက္ခာဉာဏ်မလိုက်ဘူးဆိုတော့
တစိမ်းမြင်လိုက်တဲ့အခါ မသိပါဘူးဆိုတော့ မောဟကော
မလိုက်ဘူးလား... (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

မောဟဆိုတော့ အဝိဇ္ဇာမဟုတ်ဘူးလား... (ဟုတ်
ပါတယ်ဘုရား)၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ... (သင်္ခါရာပါဘုရား)၊
သင်္ခါရပစ္စယာ... (ဝိညာဏ်ပါဘုရား)၊ ဝိညာဏပစ္စယာ
... (နာမ်ရူပပါဘုရား)။

အဲ-သွားလိုက်ပါတော့ အဆုံး ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ
... (မှန်ပါ)၊ မသွားရပေဘူးလား... (သွားရပါတယ်
ဘုရား)၊ ဒါက ဘယ်သူဖျက်လို့ ရမ္မာတုံး... (ဘယ်သူ ဖျက်
လို့မှ မရပါဘူးဘုရား)

ဘယ်သူမှ တားမြစ်လို့မရပါဘူး... (မှန်ပါ)၊ ကိုင်း
... ဘုရားတားလို့ မရဘူး၊ မင်း မဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နဲ့ မင်း သွား

ပေတော့၊ ကြည့်နေကြတော့... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြတ်တဲ့ဉာဏ်အားကိုး

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြတ်တဲ့ဉာဏ်သာလျှင် အားကိုးရာ... (မှန်ပါ)၊ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဘာမှမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မြင်တော့ ဘာဖြစ်သတဲ့... (မောဟဖြစ်တယ်)။

အဲဒီ မောဟကိုပင်လျှင် ဒကာ ဒကာမတွေက ဘယ်လိုရှုရမယ်... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမှာပါဘုရား)။ အဲ... ရှိသေးရဲ့လား။ ရှိသေးလား-မရှိသေးလား ကြည့်လိုက်တာပေါ့... (မှန်ပါ)။

ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘာတွေ... (မရှိတာတွေပါတယ်ဘုရား)။ မရှိတာပဲ တွေ့တယ်၊ မရှိတာကအနိစ္စ၊ သိတာက မဂ်ဆိုတော့ ဒီမဂ်က ဘယ်ဉာဏ်ထဲ ရောက်သွားပါလိမ့်... (ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ်ထဲ ရောက်သွားပါတယ်ဘုရား)၊ ဝိပဿနပေက္ခါဉာဏ်ထဲ ရောက်... (မှန်ပါ)၊ ဪ-ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာက စပြတ်တာ... (မှန်ပါ)၊ ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစကပြတ်တယ်

ဘယ်က စပြတ်ပါလိမ့်... (အဝိဇ္ဇာက စပြတ်ပါ

တယ်ဘုရား)၊ ဟာ ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစက ဖြတ်ပေး
တာ... (မှန်ပါ)။

အစက ဖြတ်ပေးတော့ ကျုပ်တို့ ခန္ဓာကြီးဟာ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ကြောင့် လည်နေရတာ... (မှန်ပါ)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ကို ကိုယ်ခန္ဓာကြီး လုပ်နေရတာ သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

အလယ်ကပြတ်တယ်

ခုတော့ လည်စရာ ပတ်စရာရှိသေးရဲ့လား... (မရှိ
တော့ပါဘုရား)၊ ဩော်- ခန့်ပါတ်ရှုရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဆုံး
ကပြတ်တယ်... (မှန်ပါ)၊ ဂန့်ပါတ်ရှုရင်... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
အလယ်က ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဆုံးကပြတ်တယ်

ဂန့်ပါတ် အဝိဇ္ဇာကိုရှုရင်... (အစကပြတ်ပါတယ်
ဘုရား)၊ အစကပြတ်တယ်၊ ဒါ သေသေချာချာ မှတ်ကြစမ်း
ပါ၊ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ခန့်ပါတ် ဒေါသကို ဖြစ်ပျက်ရှုနိုင်ရင်
... (အဆုံးက ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဂန့်ပါတ် လောဘကို ဖြစ်ပျက် ရှုနိုင်ရင် ...
(အလယ်ကပြတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဂန့်ပါတ်အဝိဇ္ဇာကို ရှုနိုင်
ရင်... (အစကပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ပေါ်လာတာ အကုန်ရှုနေရင် ကိုယ့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆက်ပေးမယ့် တရားတွေ စပေးမယ့် တရားတွေ ဒကာသစ် ကုန်ပြီ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် “ယတောခယံပစ္စယာနံ အဝေဒီ”ဆိုတဲ့ အတိုင်း ယတော-အကြင်အခါမှ ပစ္စယာနံ-အကြောင်းတို့၏ ခယံ-ကုန်ရာကို၊ အဝေဒီ-သိပြီ၊ အကြောင်းတရားတွေ ကုန်ရာကို ငါသိပြီဆိုတော့...

နောက်ခန္ဓာမပြစ်တော့

ခင်ဗျားတို့လဲ ဒါအကြောင်းကုန်တာသိတာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဘာသိပါလိမ့်... (အကြောင်းကုန်တာပါဘုရား)။ အကြောင်းကုန်တာသိတဲ့အခါကျတော့ ဪ-နောက်ဘာ ခန္ဓာများ ဖြစ်ဦးမှာပါလိမ့်ဆိုတာ လာသေးရဲ့လား... (မလာပါဘူးဘုရား)။

ဪ-အကျိုးခန္ဓာလာနိုင်စရာအကြောင်းကို မြင်သေးရဲ့လား... (မမြင်ပါဘုရား)။ အဲဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ၌ ဒီသုံးခုပေါ်တာ ရှုနေစမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုပါလိမ့်... (ဒီသုံးခုပေါ်တာ ရှုနေရမှာပါ ဘုရား)။ ပေါ်တာရှုတော့ တစ်တန်းတည်းကော မဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

အလွန်အဖိုးတန်တဲ့ ဉာဏ်(၃)ဉာဏ်

ကဲ ဣန္ဒြေလဲ လုံခြုံပါသလား... (လုံခြုံပါတယ် ဘုရား) ဣန္ဒြေလုံခြုံတယ်ဆိုတော့ ဒီ ၁နံပါတ်ဉာဏ် ဘာ ဉာဏ်ခေါ်ကြမယ်... ၁(ဝိပဿနုပေက္ခါဉာဏ်ခေါ်ပါတယ် ဘုရား)။

ရင့်လာရင် ဘာဉာဏ်ခေါ်ကြမယ်... ၂(သင်္ခါရုပေက္ခါဉာဏ်ခေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီထက်ပိုရင့်သွားရင် ၃(မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်သုံးဆင့်ဟာ ဒကာ ဒကာမတို့၊ အလွန်အဖိုးတန်တဲ့ ဉာဏ်သုံးဆင့်... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် အားကိုးရာ ဘာအားကိုးကြမယ်...။ (ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဉာဏ် အားကိုးရမှာပါဘုရား)၊ အေး ခုနက ၁ နံပါတ်အားကိုး၊ ၂နံပါတ်ဉာဏ်... (အားကိုးရမှာပါဘုရား)၊ ၃နံပါတ်ဉာဏ် (အားကိုးရမှာပါဘုရား)။

အားကိုးဆိုတာက ကိုယ်လုပ်ထားမှ အားကိုးလို့ရတယ်... (မှန်ပါ)၊ စိန်လေးကို ဝယ်ထားမှ ကိုယ်အရေးရှိ စိန်ထုတ်သုံးရတယ်... (မှန်ပါ)၊ ကားလေးကို ဝယ်ထားမှ အရေးရှိ ကားလေးကို ဖလှယ်ပြီး ကိုယ်သုံးရတယ်... (မှန်ပါ)

ပါ။)

ကိုယ်လုပ်ထားတာမဟုတ်လို့ရှိရင် သူများပစ္စည်းခိုးမှု
နဲ့ တရားစွဲ မခက်ဘူးလား... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီမိလုပ်ထားတဲ့ဉာဏ်သည်သာ ကိုးကွယ်ရာ

အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော၊ အကာဟိ နာထော ပရော
သိယာ၊ အတ္တာဟိ အတ္တဇေ ဒီမိလုပ်ထားတဲ့ ဒီဉာဏ်လေ
သည်သာလျှင် နာထော ကိုးကွယ်ရာတည်း... (မှန်ပါ)။

ပရော-တပါးသောသူသည်၊ နာထော-ကိုးကွယ်ရာ
သည်၊ အဟောသိယာ-အဘယ်မှာသာလျှင် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ
... (မှန်ပါ)၊ ကိုယ်လုပ်တဲ့ဉာဏ်ပဲ အားကိုးရမယ်... (မှန်
ပါ)။

ဘယ်သား၊ ဘယ်သမီး၊ ဘယ်မြေး၊ ဘယ်မြစ်၊ ဘယ်
ပစ္စည်းကဖြင့် ဒကာကြွယ်တို့ကယ်လိမ့်မယ်၊ ယူလိမ့်မယ်ဆို
တာ မယူလိုက်ပါနဲ့... (မှန်ပါ)၊ တွန်းသာချလိမ့်မယ်ဆိုတာ
သေချာစာယ်... (မှန်ပါ)။

ဘာအားကိုးကြမယ်

ဒါဖြင့် ဘာအားကိုးကြမယ်... (ကိုယ်လုပ်ထားတဲ့
ဉာဏ်အားကိုးရမှာပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ဉာဏ်ပါ။ အဲဒီ
ဉာဏ်အားကိုးတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်ကနေ ပြတ်သတုံး။

အစကလဲ ပြတ်၊ အလယ်ကကော... (ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)
အဆုံးလဲ ပြတ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်တာ သိနေတော့
ဘယ်သူပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပြတ်တာတုံး... (ကိုယ့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ပြတ်တာပါဘုရား)။

ကိုယ့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရှိရင်သာ ကိုယ်လှည့်မှာကိုး
... (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြတ်ပါတယ်ဆိုတာ ကိုယ်
လှည့်တဲ့ဇာတ်သိမ်းတာပဲ... (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဝဋ်ပြတ်သွား
ပြီ... (မှန်ပါ)။

ဝဋ်ကျွတ်တာသည်နိဗ္ဗာန်

ဘယ်လိုဆိုကြမယ်... (ဝဋ်ပြတ်သွားပြီဘုရား)။ ဝဋ်
ပြတ်သွားတယ်ဆိုတာတည်းကိုက ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဝဋ်
ကျွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... (မှန်ပါ)။

ဝဋ်ကျွတ်တာသည်ကားဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဝိဝဋ္ဌအစစ်
ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။ ဝိဝဋ္ဌဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ပါပဲ... (မှန်ပါ)။
သေချာကြပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။ ရှင်းပြီနော်
...။

ကံ ဒီနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓု